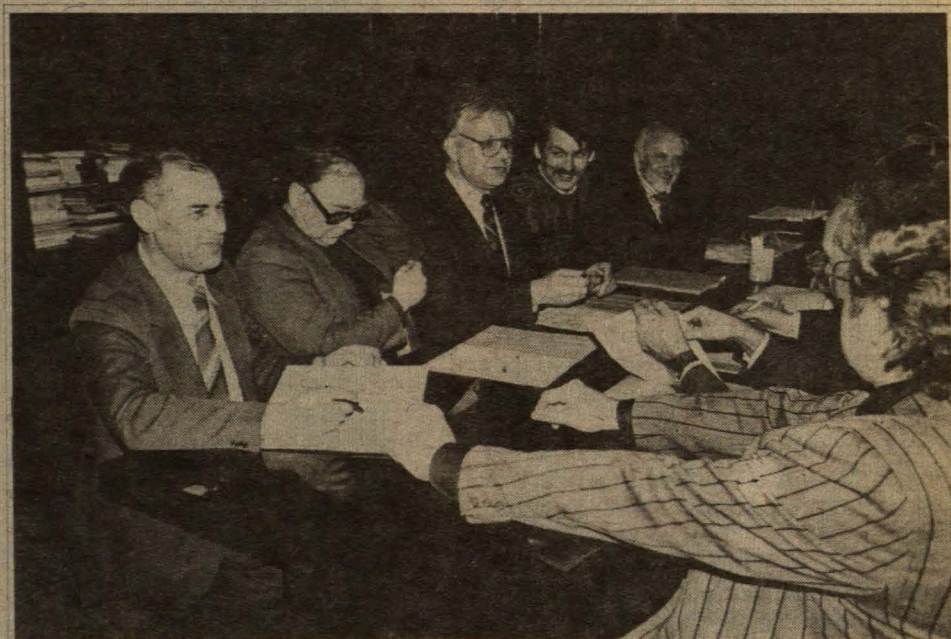

Universitātes avīze

Piektdiena, 1992. gada 16. oktobri. Maksā 2 rbj.

Svētki visai
Latvijas
augstākai
izglītībai —
130 gadu
jubileja.
Vivat!

Šogad notika vēl
viens vēsturisks
mirklis — pirmo reizi
pie viena galda
apsēdās Latvijas
augstskolu rektori un
nodibināja padomi.
Te nu viņi visi
redzami ANDRA
DZENA bildē

PIE VISA VAINĪGAS ARBŪZU SĒKLINAS

Tieši to dēļ, pēc neoficiālām ziņām, beidzās dancošana LU Etniskās kultūras centra atklāšanas svinībās. 21.septembrī Kādai svētku dalībniecei vēl lustīgāks cits svētku dalībnieks dejas karstumā pārrāva ar rūpību vērtās krelles, kuru pārpalikumu lasīja atlikušo vakara daļu.

Bet pirms tam bija runas un skaista spēlēšana, bija galds, kuram "labi piederēja" (vienīgi meitas kā liepas un puīši kā ozoli saskaņā ar tautasdziesmu nevarēja apsēsties ap bagātīgo rudens un virtuves velšu klājumu) daudzumdaudzdie viesi tur — Latviešu biedrības nama pēdējā stāvā.

Kārtības sargus un diennakts kafējnīcas apmeklētājus Māmuļas pirmajā stāvā sālsmaizotāji netraucēja nemaz, bet 22.autobusa gaidītāju komanda, ik pēc 20 minūtēm nomainot savu sastāvu, tai vakarā noklausījās veselu koncertu. Tur Latviešu biedrības māja sadziedājās ar Etniskā centra iepriekšējo pajumti — Latvijas Universitāti, un Arhitektu iela skanēja koši.

Saimnieku lomā tovakar bija Māra Mellēna, Valdis Muktupāvels un Ernests Spičs. Katrs jaunatnācējs, kā pieklājas, saņēma gan maizi, gan sāli, kam palaimējās, arī Ernesta buču (par to ielūgumā gan nekas netika rakstīts).

Centra jaunais ieguvums ir darba telpas Māmuļas 4.stāvā, kuru gars tā vien atgādina Māras Mellēnas balto stundu ideju — baltas sienas, balti galdi. Un, ja viņiem pagaidām nav balta telefona, tad pie sienām karājas mākslinieces Ērikas Mālderis gleznots diplomdarbs, kurš simboliski norāda uz to, ka šai vietā neturēsies pie stīvas folkloristikas, bet meklēs tautas etniskās saknes pašā dzīvē.

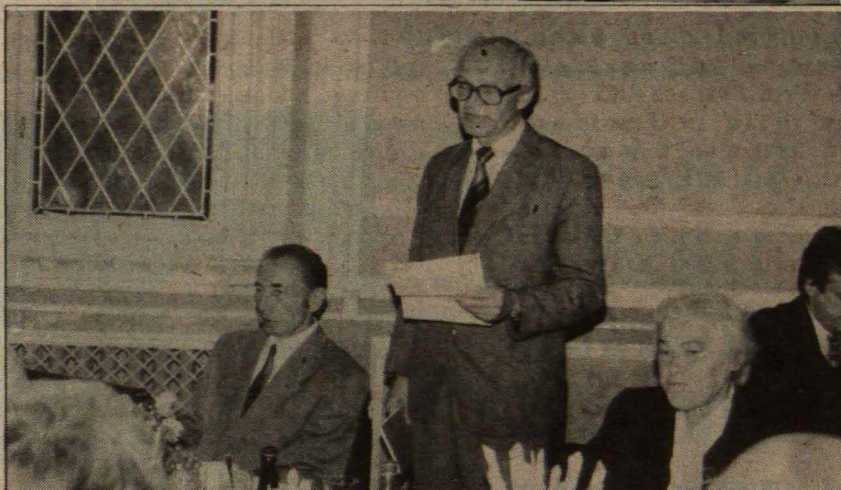
K.I.LŪCIJA

ALMA MATER JAU 73

Latvijas Universitāte savus 73 gadus šoreiz sagaidīja ar karogiem pie saviem īpašumiem, ar klusu dievkalpojumu Pāvila baznīcā un senioru tikšanos Mazajā aulā. Pārējie Alma mater aprūpējamie savu mācību vai darba vietu pieminēja mājās, svinot šo dienu pēc saviem ieskatiem.

Mazajā aulā viesus aicināja rektora palīdzē sociālajos jautājumos Milda Klepere. Te varēja pakavēties atmiņās, domāt par ritdienu, nedaudz baudīt uzkodas, augļus un dzērienus, justies svinīgi un arī priecīgi.

Visam līdzī dzīvoja, ēda, dzēra un fotografēja ANDRIS DZENA kungs.

KAS NOTIKA UN NOTIKS FAKULTĀTĒS OKTOBRĪ

BIOLOĢIJAS FAKULTĀTE.

Profesore Maija Zile —vieslektore no ASV— lasīs lekcijas vitaminoloģijā. Pirmā lekcija notiks 7.oktobrī. Informācija pa telefonu 323403.

ĢEOGRĀFIJAS FAKULTĀTE.

17. un 18.oktobrī notiks starptautisks seminārs "Latvijas mazās pilsētas". Tajā piedalīsies zviedri, somi, vācieši, igauņi, lietuvieši un latvieši. Sīkāka informācija pa telefonu 334765. Ekonomiskās ģeogrāfijas katedrā uz jūsu jautājumiem atbildēs docents J.Štrauhmanis.

SVEŠVALODU FAKULTĀTE.

No 11. līdz 18.oktobrim lekcijas lasīs profesori no Brēmenes universitātes. Horsts Kraije — "Ievads valodniecībā", bet Volfgangs Viltgens — "Komunikācijas teorija".

EKONOMIKAS FAKULTĀTE.

Studentiem būs iespēja klausīties ASV profesoru Šonu Bušvei—Karnegi no Mellonas universitātes par tematu "Makroekonomika un mikroekonomika". Viskonsinas universitātes profesors Džeims Garijs lasīs lekcijas par tēmām "Nauda un bankas" un "Starptautiskā monetārā sistēma". Pasniedzējs no Norvēģijas Arilds Drivals lasīs "Ekonomikas vēsturi", bet Stephens Mac Rae — "Biznesa pamatus un terminoloģiju".

JURIDISKĀ FAKULTĀTE.

*15.septembrī Juridiskās fakultātes Doīe izvirzīja rektora amata pretendentu — esošo rektoru Juri Zaķi.

*15.oktobrī plkst. 16.00 notika Juridiskās fakultātes maģistratūras klausītāju sanāksme.

BALTIJAS JŪRA — TĀ IR MĀTE,

kas mūs apvieno, bet mēs esam bērni, kuriem vienam ar otru jāsatiekas un jādraudzējas. Ar šo domu no 16. līdz 20.septembrim Vācijas pilsētā Ķilē tikās Baltijas jūras reģiona augstskolu rektori. Pirmā tikšanās un asociācijas dibināšana notika pirms diviem

gadiem Gdanskā. Tajā piedalījās 16 universitāšu rektori, arī Latvijas Universitātes rektors J.Zaķis. Asociācija dibināta kā apvienība, kurā pulcējas augstskolas, kuras atrodas Baltijas jūras tuvumā vai reģionā, no kura ūdeņi ietek Baltijas jūrā, un kuras jūt atbildību par jūru. Tā šajā asociācijā iestājās Krievija, Polija, Vācija, Zviedrija, Somija, Latvija un citas valstis, taču nevienam nebūtu iebildumu, ja Baltijas jūras reģiona asociācijā griebtu iestāties, piemēram, Norvēģija.

Gotlandes salā — Visbijā — pagājušajā gadā notika otrā tikšanās. Tur mūsu Universitāti pārstāvēja Svešvalodu fakultātes dekāns docents E.Ošiņš. Dalībvalstu skaits pieauga vairāk nekā divas reizes — līdz 36.

Ķilē šogad bija trešā tikšanās. Tagad asociācijā jau ir 52 dalībvalstis, to skaitā arī Rīgas Tehniskā universitāte.

Rektoru tikšanās mērķis bija izvērtēt, kā darboties tālāk, lai būtu jūtams, ka par Baltijas jūru domā augstskolu cilvēki. Tika spriests par jūras tīrības un sāļuma pakāpi, vēja virzieniem un temperatūrām. Diskusijā par tālāko darbību Latvijas Universitātes rektors profesors J.Zaķis izteica domu uzzimēt karti: kādas tautas dzīvo apkārt Baltijas jūrai, kādās valodās runā, kādi ir politiskie uzskati, cik viegli vai grūti tās savstarpēji saprotas, kādas ir šo tautu kultūras. Ar domu — pēc iespējas izprast cilvēcisko aspektu, kā mēs viens otru izjūtam.

Ceturrtā tikšanās paredzēta Viļņā. Asociācijas prezidents nākamajam posmam ir Viļņas universitātes rektors profesors R.Pavilonis. Taču arī mūsu un Tartu universitātes rektori ir gatavi piedalīties un palīdzēt, lai sagatavotu visa lielā reģiona tikšanos Viļņā nākošā gada septembra beigās.

EIROFAKULTĀTE LATVIJĀ? JĀ!

Viss sākās šī gada martā Kopenhāgenā — Eiropas valstu ārlietu ministru tikšanās reizē. Vāciju toreiz pārstāvēja Ārlietu ministrs Genšers. Viņš izteica domu, ka varētu palīdzēt Baltijas valstīm, izveidojot īpašu augstākā līmeņa skolu — Eiropas fakultāti. Tās atrašanās vieta noteikti būtu vienā no šīm Baltijas valstīm, kurā mācītos ekonomiskās, juridiskās zinātnes un biznesa vadību. Apmācību tajā pietiekoši augstā līmenī uzturētu Vācija, kā arī sūtītu

galveno profesūru. Dominējošais — Rietumu puses domāšanas veids un uztvere. Apmācības valoda — angļu. Valstij, kurā atradīsies šī fakultāte, jāgādā par profesoru dzīves apstākļiem.

Fakultātē mācīsies ne tikai Baltijas valstu studenti. Rietumnieciskā tradīcija ir tāda, ka augstskolas nekad neslēdz durvis nevienam no jebkuras pasaules valsts.

Darba grupā, kas izpēta apstākļus iespējamai Eiropas fakultātes atrašanās vietai, ir pārstāvji no dažādām valstīm: Bonnas, Kopenhāgenas, Oslo, Stokholmas, Varšavas, Viļņas, Minskas, Tallinas, Helsinkiem, Sankt—Pēterburgas, Maskavas un Rīgas. Latviju šajā darba grupā pārstāv profesors Vanags no Latvijas Universitātes un docents Brinkmanis no Rīgas Tehniskās universitātes.

Darba grupa no Helsinkiem cauri Tallinai, Tartu un Rīgai devās uz Viļņu, lai izlemtu, kur būt fakultātei. 23.septembris bija Rīgas diena. Cieņīņus saņēma Latvijas Universitātē, un ar viņiem kopā bija mūsu rektors profesors J.Zaķis.

—Manuprāt, mēs esam visdrošāk izvirzījuši priekšlikumu, ka Eiropafakultāti varētu izveidot pie Latvijas Universitātes. Bijām uz pieņemšanu pie Augstākās Padomes priekšsēdētāja vietnieka V.Birkava, un viņš izteica savu atbalstu. Ir arī valdības līmeņa vēstule ar premjerministra I.Godmaņa parakstu, kas atbalsta Latvijas Universitātes kandidatūru. Mēs, protams, strādājam ļoti ciešā sadarbībā ar Rīgas Tehnisko universitāti. Viņi piedāvā palīdzību, piemēram, profesūras izveidošanai Rīgā.

Ēku Raiņa bulvārī 19 rādijām darba grupai kā iespējamās Eiropafakultātes telpas. Fakultātē studenti apgūtu juridiskās zināšanas, tādēļ izdevīgi, ka blakus būtu Juridiskā fakultāte. Sakarā ar to, ka fakultātē būtu biznesa vadības un ekonomikas ievirze, Aspazijas bulvāris 5, Ekonomikas fakultāte, varētu noderēt kā bāze.

Domāja, ka sākumā tai jābūt autonomai. Jo pretējā gadījumā ar šo fakultāti saistītās problēmas būtu jārisina mūsu Senātā. Baidos, ka tad viņiem neizdosies tik droši spert tos soļus, ja mēs domāsim citādi un viņus neatbalstīsim. Eiropafakultāte darbu varētu sākt nākošā gada rudenī. Tagad darba grupai atlicis vien izlemt: Igaunija, Lietuva vai Latvija?

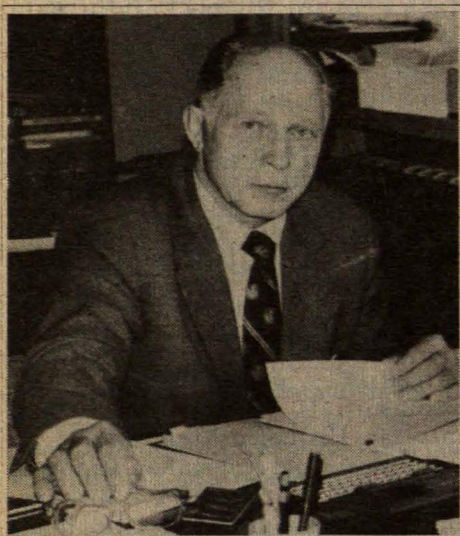
✦ Lappusi sagatavojuši
MĀRA SADOVSKA

P.S. Nolemts, ka Eiropafakultāte būs Latvijā

POPULĀRĀKĀ SPECIALITĀTE

"Rīgā klasiska tipa augstskola jeb universitāte nav vajadzīga," tā pagājušajā gadsimtā izlēja Krievijas impērijas valdības mēri. Viņi uzskatīja, ka tikko kā nacionālo pašapziņu ieguvusi tauta savas zināšanu alkas var apmierināt Tērbatā — Rīgai tuvākajā universitātes pilsētā. Un tā zemnieku dēļiem vasarā un ziemā vajadzēja nedēļu pavadīt pasta ratos, braucot cauri visai Vidzemei.

1862.gadā Rīgā tomēr tika dibināta augstskola — Politehnikums. Tajā tika gatavoti speciālisti tehniskajās zinātnēs un darbam rūpniecībā, jo Rīga bija

KRISTAPA GRANTSKALNA foto

Krievijas impērijas otrā lielākā rūpniecības pilsēta. Tādēļ arī Rīgas Politehnikums vēsturiski uzskatāms par pirmo Latvijas augstskolu, kurai šogad atzīmējam 130 gadu jubileju. Tās tiešā mantiniece šobrīd ir Rīgas Tehniskā universitāte. Gluži kā pirms 130 gadiem, arī tagad tās galvenais uzdevums ir nodrošināt speciālistu sagatavošanu Latvijas rūpniecībai. To apstiprina arī Tehniskās universitātes rektors, inženierzinātņu habilitētais doktors, profesors EGONS LAVENDELIS.

—Doktora kungs, ar ko jūsu universitāte atšķiras pārējo Latvijas augstskolu starpā?

—Tā ir tipiska augstskola mūsu pilsētai. Rīgā darbojas daudzi rūpniecības uzņēmumi, kuriem nepieciešami speciālisti. Šāda situācija ir vēsturiski izveidojusies jau kopš tiem laikiem, kad Rīga bija Hanzas pilsēta.

Taču mums jāņem vērā, ka Latvijā nav rūpniecībā izmantojamo izejvielu resursu. Tādēļ rūpniecības attīstība ir atkarīga tikai no cilvēku smadzeņu aktivitātes. Pie tam rūpniecība ir vienīgā saimniecības nozare, kas Latvijai dod peļņu. Es uzskatu, ka

Latvijas nākotne ir atkarīga no tā, cik labi darbosies cilvēku smadzenes. Līdz ar to Tehniskajā universitātē, kurā cilvēki attīsta savas smadzenes un apgūst tehniskās zinātnes, tiek likti pamati Latvijas saimniecības nākotnei.

—Bet inženiera specialitātei pie mums nebija augsts prestižs, arī atalgojums bija niecīgs.

—Es piekritu, ka ir tādi Tehniskās universitātes absolventi, kuriem nav darba. Taču tie ir tikai cilvēki ar diplomu, nevis inženieri. Šobrīd labi inženieri tiek meklēti, viņiem tiek piedāvāts darbs. Es nepiekrītu, ka šai specialitātei nav augsts prestižs. Šobrīd jaunatnes vidū inženiera profesija ir pati populārākā. Latvijas Universitāte uzskata, ka pie viņiem ekonomikas specialitātē bija augsts konkurss — 10 cilvēki uz vietu. Uzņēma 25, bet pieteikušies bija 250 kandidāti. Pie mums — Tehniskajā universitātē — šajā pašā specialitātē pieteikušies bija 900 kandidāti.

Nobeigumā piebildešu, ka šobrīd populārs ir agrāk mazpazīstamais biznesmeņa amats. Domāju, jūs man piekritīsiet, ka Latvijā nepieciešami augstas klases biznesmeņi, kuri spēs veicināt rūpniecības uzplaukumu, nevis tādi, kuri nodarbojas tikai ar sīko preču pārpirkšanu.

JOLANTA APINE

RĪGAS POLITEHNIKUMS - 130 GADI

Tā bija pirmā augstākās izglītības iestāde Latvijā. Nosaukums gan ir mainījies vairākkārt. Bija, piemēram, Rīgas Politehniskais Institūts. Šodien ir Rīgas Tehniskā universitāte.

Tātad, augstskola dibināta pirms 130 gadiem — 14.oktobrī. Sakarā ar to, ka tā ir pirmā augstākā mācību iestāde Latvijā, nolemts šo dienu atzīmēt kā vispārējo augstskolas dzimšanu Latvijas teritorijā.

ALGOLOGAM HEINRIHAM SKUJAM — 100

Septembrī Latvijā, kā arī Zviedrijā botāniķi atzīmē ievērojamā algologa, profesora Heinriha Skujas simtgadi.

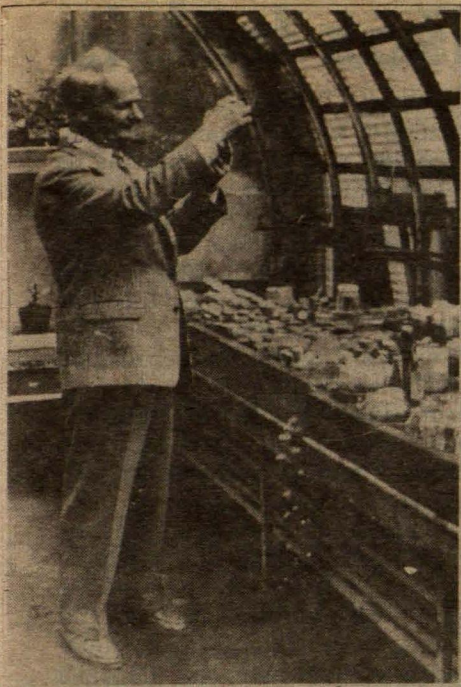
Viņa dzīves gaitas sākušās 1892. gada 8.septembrī Majoros galdnieka ģimenē. Pēc vietējās Labdarības biedrības skolas beigšanas H.Skuja ar kādu latviešu burinieku dodas ilgākā braucienā pa jūrām, aizceļo līdz Rietumindijai un Meksikai. Pēc atgriešanās Latvijā viņš no 1910.gada līdz 1912.gadam turpina mācīties vidusskolas vakara kursos Rīgā. Pēc

skolas beigšanas vēlreiz dodas ceļojumā, šoreiz kājām apceļo daļu Zviedrijas, Vācijas un Holandi. 1922. gada janvārī H.Skuja iestājas LU Matemātikas un dabaszinātņu fakultātes Dabaszinātņu nodaļā par brīvklusitāju. Tā paša gada rudenī par darbu "Mērsraga — Ragaciema piekrastes aļģu flora" studentu darbu konkursā iegūst pirmo godalgu. Oktobrī ar dekānu padomes lēmumu tiek uzņemts studentu skaits; Dabaszinību nodaļu beidz 1929.gada maijā un tiek ievēlēts par jaunāko asistentu, bet jau 1931.gadā — par vecāko asistentu. No 1935.gada strādā Augu morfoloģijas un sistemātikas katedrā kā privātdocents, bet no 1940.gada — docents. Par algoloģiskiem pētījumiem 1929.gadā saņēmis Kultūras fonda un 1931.gadā K.Barona prēmiju. 1943.gadā aizstāv disertāciju "Pētījumi par Ķīnas, sevišķi tās dienvidrietumu daļas augu floru un veģetāciju" un iegūst dabas zinātņu doktora grādu. 1944.gadā Heinrihs Skuja emigrē uz Zviedriju, kur strādā Upsalas universitātē līdz 1960.gadam. Aizgājis pensijā, viņš turpina iesāktos algoloģiskos pētījumus. 1972.gada 19.jūlijā pārstāj pukstēt zinātnieka Heinriha Skujas sirds.

17.septembrī Bioloģijas fakultātē notika izcilā algologa 100 gadu atceres konference. Referātu par H.Skujas dzīves gaitām un zinātnisko darbību noļasijs Botānikas un ekoloģijas katedras docents, biol. zin. kand. Alfons Pīterāns. Ar savām atmiņām konferenci bagātināja Bioloģijas zin. kandidāts Alfrēds Rasiņš un ģeologs Imants Galenieks, kuriem studiju gados laimējies mācīties pie Heinriha Skujas.

A.Rasiņš dalījās ar klātesošajiem savās atmiņās par vienreizējo gaisotni, kāda valdījusi H.Skujas vadītajās ekskursijās. Viena no pēdējām notikusi 1944.gada jūnijā, kur paralēli rūpīgai aļģu materiāla vākšanai notikušas pārrunas gan par filozofiskiem jautājumiem, gan literatūru. Vēlākajos gados, strādādams Upsalā, H.Skuja uzturēja sakarus ar mūsu zinātniekiem, atsūtot nepieciešamās zinātniskās grāmatas, kuras bija neatsveramas, veicot Latvijas floras pētījumus.

Imanta Galenieka atmiņu stāstījumā atgriežamies viņa studiju gados. Tās viņš uzsācis 1939.gadā, un šajā laikā H.Skuja vadījis praktiskos darbus botānikā. I.Galenieks atceras viņa izcilās zīmētāja dotības, kad laboratorijas darbu laikā viņš zīmējis priekšā studentiem uz tāfeles aļģu šūnas, viss bija skaidrs un saprotams. Par to varam pārliecināties vēl tagad, apskatot ārkārtīgi sīkos un detalizētos

H. Skujas oriģinālos aļģu zīmējumus, kuri glabājās Fundamentālās bibliotēkas reto rokrakstu un grāmatu sektorā, kā arī LŪ Botānikas muzejā.

Prof. H. Skuja ir atstājis 80 zinātniskus darbus algoloģijā, filoģēnijā, sistemātikā. Pateicoties viņa mākslinieka taīntam, darbi ir bagātīgi ilustrēti. Savas zinātniskās darbības laikā H. Skuja aprakstījis vairāk par 700 zinātniski jaunu sugu, varietāšu un formu, 30 jaunas ģintis, 15 jaunas aļģu dzimtas, vienu rindu un vienu nodalījumu.

Prof. H. Skujas darbi un līdzgaitnieku atmiņas liecina par viņa darba mīlestību un talantu. 1961. gadā Upsalā apsvēikumā korporācijai "Selga" profesors runā par "tālā aicinājuma apvārsņiem": "Un šī tālā aicinājuma vārds ir — nerimstoša garīga veidošanās, nemitīga garīga augsna un tapšana. Mēs to varam saukt arī par mūsu tautas, mūsu dzimtas zemes, mūsu Latvijas nākotni, caur kuru un vienīgi ar kuru var iet mūsu ceļš uz īstu apgarotu dzīvi, uz saprotošu cilvēcību.", un tālāk—"Mums jārūda mūsu drosme, jākalldina griba pārspēt šķēršļus un grūtības. Mums jāizprot arī darba lielā, svētīgā nozīme, jābūt skaidrībā par to, kādu dziļu iekšēju gandarījumu dod darbs citu cilvēku, mūsu tautas un visas cilvēces labā." Šie vārdi teikti saskaņā ar viņa paša visdziļāko būtību, šos vārdus profesors īstenoja savā dzīvē. Viņa veikums ir un paliks mūžīgs piemiņklis mūsu tautas garam un pastāvēšanas gribai.

I. BERGA,
LŪ Botānikas muzeja fondu
glabātāja

SĀKAŠ KANDIDĀTU IZVIRZĪŠANA REKTORA VĒLĒŠANĀM

LU senāts šī gada 14. septembrī akceptēja komisijas, kas izveidota rektora vēlēšanām, priekšlikumus par rektora vēlēšanu datumu un kandidātu izvirzīšanu.

Rektora vēlēšanām nolemts sasaukt LU Satversmes sapulci 1992. gada 8. decembrī plkst. 13.30 Lielajā aulā.

Kandidātu izvirzīšana var sākties nekavējoties. Pretendentus reģistrēs rektora vēlēšanu komisija sākot ar 15. septembri. Lēmumi par pretendentu izvirzīšanu (izraksti no akadēmiskā personāla kopsapulces, Domes sēdes u.c. protokoliem) kopā ar pretendentu rakstisku piekrišanu balotēties iesniedzami ne vēlāk kā šī gada 6. novembrī plkst. 17.00 (iesniegt komisijas sekretāram P. Fricbergam Zinātņu daļā).

Komisija lūdz pretendentus, kuri oficiāli izvirzīti, divu nedēļu laikā pēc izvirzīšanas un piekrišanas balotēties, iesniegt tai savu curriculum vitae, lai varētu sagatavot informatīvos materiālus LU struktūrvienībām un Satversmes sapulces locekļiem.

Senāts uzdeva publicēt informatīvo lapīņu veidā tās pretendentu Universitātes vadīšanas programmas, kas iesniegtas līdz 8. novembrim.

Satversmes sapulces organizēšanai izveidos komsiju, par kuras priekšsēdētāju iecēla profesoru A. Varslavānu.

Līdz 10. novembrim jāsasauk to personāla grupu sanāksmes, kurām jāveic savu pārstāvju papildvēlēšanas to vietā, kas dažādu apstākļu dēļ no Universitātes aizgājuši.

Rektora vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs prof. K. Torgāns.

Izraksts no Latvijas Universitātes Satversmes.

5.2. Satversmes sapulce: —ievēlē un atsauca rektoru;

Satversmes sapulci ex officio veido visi LU pastāvīgie profesori un LU personāla pārstāvji, kurus ievēlē uz trim gadiem: 200 pārstāvji no akadēmiskā personāla, kas nav profesori, 100 pārstāvji no studentiem un 50 — no pārvaldes, saimniecības personāla un palīgpersonāla.

5.4. rektoru ievēlē Satversmes sapulce no profesoriem uz trim gadiem, bet ne vairāk kā divas reizes pēc kārtas. Rektoru apstiprina Latvijas Republikas Augstākā Padome.

Izraksts no Nolikuma par vēlēšanām katedru (laboratoriju) vadītāju, dekānu (direktoru) un rektora amatos Latvijas Universitātē (Apst. LU Senāts 1992. gada 8. jūnijā).

4. Rektora vēlēšanas.

4.1. Latvijas Universitātes Satversmes Sapulcē ne vēlāk kā 3 mēnešus pēc līdzšinējā rektora ievēlēšanas termiņa beigām.

Vēlēšanas organizē Senāta izveidota komisija.

4.2. Pretendentus uz rektora amatu izvirza no universitātes profesoru vidus. Izvirzīšanu sāk ne vēlāk kā divus mēnešus un beidz ne vēlāk kā mēnesi pirms Satversmes sapulces sanāksšanas. Pretendentus izvirza fakultātes un institūti savās akadēmiskā personāla kopsapulcēs vai Domes sēdēs, Latvijas Universitātes vēlētas institūcijās — Senāts, Studentu pašpārvalde. Par pretendentiem kļūst arī tie profesori, kurus vienbalsīgi izvirza ne mazāk kā 100 akadēmiskā personāla locekļu grupa.

4.3. Lēmumu par izvirzīšanu, kā arī rakstisku pretendenta piekrišanu piedalīties vēlēšanās iesniedz vēlēšanu komisijai ne vēlāk kā mēnesi pirms Satversmes sapulces, kurā notiks rektora vēlēšanas. Līdztekus pretendenti iesniedz vēlēšanu komisijas priekšsēdētājam rakstiski noformētu savu Universitātes vadības programmu un dzīves un darba gājumu (curriculum vitae).

Vēlēšanu komisija nekavējoties informē visas struktūrvienības un visus Satversmes sapulces locekļus par visiem pretendentiem un viņu programmām.

4.4. tiesības vēlē rektoru, ja tajā piedalās ne mazāk kā 2/3 no tās locekļiem. Pretendenti isi ziņo par savām programmām, un sapulce tās apspriež. Rektora vēlēšanas notiek aizklāti balsojot.

4.5. Balsošanas procedūru pēc Senāta sagatavota projekta apstiprina Satversmes sapulce.

Jāatgūst un jāsadzird gaišās balsis

Vairākās Latvijas augstskolās, to starpā arī mūsu Universitātē, septembra beigās strādāja vieslektore no Austrālijas Kvinslandes universitātes MĀRA SIKSNA:

—Galvenokārt mani interesēja runāt ar cilvēkiem par to, kas notiek vai notiks Universitātes profesionālajā attīstībā.

—Ar kādu pieredzes bagāžu esat atbraukusi no tālā kontinenta?

—Esmu kursu vadītāja Austrālijā Kvinslandes universitātē augstākās izglītības institūtā. Institūts apkalpo visu universitātes personālu— gan akademiķus, gan administratīvos darbiniekus, gan tehniķus— palīdz sarīkot dažādākus kursus viņu tālākai profesionālai izglītībai. Mums ir bibliotēka, vācam informāciju par kursu iespējām, par tālāko izglītīšanos, gan arī par dažādām mācīšanas tehnikām utt. Pētniecības darba jomā nodarbojamies ar universitātes darba organizāciju, statistikas pētīšanu, izglītības sistēmu — ne tikai universitātes mērķiem, bet valsts mērogā.

Ceturrtā nozare bāzēta uz kompjūteriem, t.i., lektoru atestācijas programma. Katrs lektors, kam interesē, kā students uztver viņa pasniegto materiālu, var to pārbaudīt. Studenti anonīmi atbild uz kompjūterā radītu jautājumu virkni, un atbildes arī tiek ievadītas datorā. Lektors saņem atbildi un uzzīna, cik efektīgi viņš strādā, kādi ir viņa paņēmieni, pieeja, kā interesē viņa tēma.

Patī galvenokārt darbojos kā kursu menedžere, līdz ar to man ir daļēji administratīvs darbs— organizēt kursus, atrast labus pasniedzējus, atrast, kam ko vajag, bet vienu daļu kursu pasniedzu pati.

Mani visvairāk interesē strādāt ar cilvēkiem psiholoģiskā līmenī. Īpaši ar tiem, kam pašreiz jāuzņemas kāda vadoša loma. Piemēram, pēc palīdzības pie mums nāk labi speciālisti savā profesijā, kas saka: par vēsturi un fiziku es zinu daudz, bet par vadišanu

es nekā nezīnu, bet šim cilvēkam grib uzticēt vadīt nodaļu. Strādājam konsultatīvā veidā pat ar veselū departamentu, ja nolēmuši veikt kādu maiņu. Šajā gadījumā esam procesa konsultanti.

—Jūsu universitātē cenšas anonīmi noskaidrot studentu vērtējumu par mācībspēku lekciju kvalitāti u.tml. Atceros, ka mūsu Universitātē fakultātes bija izliktas vēstuļu kastītes, un rektors aicināja studentus anonīmi rakstīt vēstules, lai noskaidrotu, kā viņi ir apmierināti ar mācībspēku darbu, ar lekcijām u.tml. Vēstuļu bija ļoti maz un saņēma pat protesta vēstuli no Filoloģijas fakultātes, ka tie ir vecie čekistu paņēmieni, ka anonīmi kaut ko cenšas noskaidrot, kādu grasās "izēst" no vietas utt., šo rektora soli uztvēra ļoti negatīvi.

—Man liekas, ka šeit, kā iemeslu darīt vai nedarīt, vienādi vai otrādi— vēl ilgi lietos emocionālo saukli: nu tas jau kā vecos čekistu laikos. Sauklis, ko pielieto gan vietā, gan nevietā.

Runājot par studentu vērtējumu— paies laiks, līdz studenti vispār ticēs, ka šādam vērtējumam būs kaut kādas sekas. Šo ticību un uzticību ir jānopelna. Ļoti dažādos un visādos veidos jāpierāda, ka studentos vispār neklausās. Tas varbūt nesākas universitātes līmenī, bet gan skolā, klasē. Tikai tad, kad studenti ticēs, ka viņu domas un ieteikumus uzņems nopietni, tikai tad šāda veida aptauja dos kaut ko radošu. Citādi tā izsauc ķengāšanu, vajadzību izliet sakrājušos rūgtumu, bet nedod neko praktiski. Protams, pret rūgtumiem un apvainojumiem katru reizi būs protests no otras puses, no tā, kas tiek "piesiets pie staba".

Maiņu procesam ir vajadzīgs laiks un ieviest jaunu ideju no malas un cerēt, ka viss mainīsies— nav praktiski. Par šo tēmu lasīju lekciju— ir jāsaprot pats process, un tas, kā pārvarēt pretestību. Taču pretestība ir dabīga, bet tā nenotiek tikai tāpēc, ka kaut kādā veidā latvieši vēl nav visam tam gatavi vai negrib mainīties. Tas ir dabīgi, cilvēcīgi.

—Kādi ir jūsu novērojumi, vai pie mums notiek maiņas pilsētā, cilvēkos, Universitātē?

—Notiek. Daudzi varbūt nepiekritīs, bet es uzskatu, ka izmaiņas ir pozitīvas.

Vecrīga un Rīgas centrs ir stipri uzlabojušies kopš 1990. gada, kad biju Latvijā. Notiek kārtīga skaisto ēku

atjaunošana. Universitātē novēroju nepacietību, ka viss mainās lēnām. Universitātes visā pasaulē atšķiras no citām organizācijām ar to, ka tās nemainās ātri. Mums vienā kursā bija ļoti interesanta statistika, kas vēstīja, ka kopš reformācijas laikiem ir tikai apmēram 60 organizācijas, kas nav mainījušās— 5 baznīcas, bet pārējās— universitātes. Domāju, ka nepacietība šeit būs labs dzenulis.

Pirms sāku strādāt ar pieaugušajiem, savu darbu dzīvi sāku kā skolotāja— man ir matemātikas un ķīmijas grāds. Tagad diezgan ilgu laiku esmu prom no pedagoģijas un pievērsos andropoloģijai, t.i., pieaugušo mācīšanai. Žēl, ka arī Universitātē nešķiro pedagoģiju, kas ir bērna mācīšana, no andropoloģijas. Tomēr pieaudzis cilvēks mācoties pieprasa citas metodes nekā tās, kas ir piemērotas bērnam. Varbūt tieši tāpēc, ka šis termins nav pazīstams, šī atšķirība netiek uzsverta.

Esmu runājusi ar studentiem, un viņi uzsver, ka Universitāte uzskata viņus par bērniem un apmāca kā bērnus. Respektīvi, tiek pielietotas pedagoģiskās metodes.

—Jūsu mītnes zeme taču ir tik tālu, ka lielākā daļa no mums to redzējuši tikai TV, filmās vai sapņos, bet jūs tik lieliski runājat latviski, ka varētu pat lasīt lekcijas par latviešu valodas mācīšanu. Kā jūs nokļūvat Austrālijā?

—No Latvijas izmukām diezgan dramatiski 1944. gada oktobrī. Ceļš sākās ar kājām no Cēsīm līdz Ventspilij. Pēc tam sešus gadus pavadījām bēgļu nometnēs Vācijā. Austrālijā esmu kopš 1950. gada.

Man laimējās, ka es augu lielā ģimenē, kur bijām pietiekami daudz, lai viens otru noturētu latviski runājošus. Mums nevienam neienāca prātā, ka sava starpā vajadzētu runāt angļiski.

Kad atstājām Latviju, manam brālītim vēl nebija mēnesis, mums abām ar diviņū mūsu četri gadi, vecākajai mātai 13.

Man arī laimējās, ka es atradu latvieti viru. Nolēmām, ka augšana starp divām kultūrām ir ļoti pozitīva, un šo bagātību mēs negribējām liegt arī mūsu meitām, tādēļ esam strādājuši, lai no paša sākuma iemācītu latviešu valodu un lai radītu vidi, kurā būtu latviešu sabiedrība. Pati esmu dziedājusi kori, dejojusi tautasdejas. Pašai nācies gatavot tautastērpu, tādēļ iemācījos aust, kalt saktas, izšūt blūzes gan krāsainos, gan baltos rakstos, jo Austrālijā tādas pasūtīt vai nopirkt nav iespējams. Man ļoti interesē etnogrāfija un folklorā. Saista

ar Austrālijas aborigēnu kultūra, kas ir ļoti atšķirīga no mums, bet līdz ar to, ka tā ir saistīta ar savu zemi, ļoti daudz interesantas parāles un līdzības ar latviešiem. Tāpat brīnišķīga ir Austrālijas daba. Biju aktīva gaida. Esmu diezgan daudz izstaigājusi un iepazīnusi šo dabu, tieši tajā dzīvojojot.

—Kādu jūs šobrīd redzat Latviju? Mēs runājam un domājam par to, ka ir ļoti grūti saglabāt savu identitāti šeit uz vietas Latvijā. Jūs sacījāt, ka pat Austrālijā centāties saglabāt latvisko vidi savā ģimenē. Arī Universitātei bijusi ietekme no Austrumiem, tagad no Rietumiem. Cik daudz pieņemt no Amerikas, Eiropas, lai mēs nezaudētu sevi?

—Pēc dabas esmu optimiste un nedomāju, ka tā ir smaga problēma. Ir labi, ka par to domā. Pirmais emocionālais brīdis, kad es zināju, ka latviešu tauta ir liela, bija piedaloties un dziedot līdzī korī 1990. gada Dziesmu svētkos. Es sev apkārt redzēju tik daudz latviešu, cik es savā mūžā vienkopus nebiju redzējusi. Man nebija nekādu baļu, ka mūsu tauta jebkad varētu pazust kādas citas tautas vidū.

Domāju, ka līdz šim esam saglabājuši savu identitāti visvisādu varu un karu, iznīcības, izkļedēšanas un pārņemšanas iespaidos, ka tas nedraud, kamēr paliks dzīva latviešu valoda, latviešu dziesma.

Vairāk mani biedē latviešu neuzņēmība, it kā roku nolaišanās, it kā gaušanās par to, cik grūti. Ir bijis

grūtāk un esam izcietuši. Uzskatu, ka visu pārdzīvosim un tiksīm uz ceļa. Jāatgūst un jāsadzird gaišās balsis, kas saka— mēs visu varam, un mums visiem pietiks spēka. Man liekas, ka par daudz sakām: ak vai, ak vai.

—Vai jūs neuztrauc tas, ka Rīgā senāk gandrīz visi uzraksti bija krieviski, tagad angļiski, un ar pūlēm var atrast kādu arī latviski?

—Es redzu latviskos, pirms tam gan mani nomāca, kad bija tikai krieviski un nevarēju izlasīt. Nupat nopirku vilciena biļeti un nevaru uzrakstīto atrisināt, jo tas vēl arvien ir krieviski. Tā kā šur tur vēl jāmaina uz latvisko. Domāju, ka nav pareizi, ka krievisko nomaina ar angļisko, tam jānāk klāt. Rīgā uzraksti varētu būt visās trijās valodās. Caur angļisko mums paveras plašāks logs uz Rietumiem. Vienalga, vai tā ir Vācija, Francija, Spānija, vai Japāna— angļu valoda ir vienojoša. Tai, protams, nevajag aizstāt latviešu valodu, bet atrasties blakus. Domāju, ka nevajadzētu aizkrāsot tekstus krievu valodā— tā taču ir Latvijas vēsture. Nevajag aiziet līdz galējībām.

—Bieži presi uzver kā nevēlamu, ja tā atgādina par neizdarīto. Kā jūs uzverat Latvijas presi?

—Viena lieta, kas man sāp Latvijā gan uz ielas, gan arī presē— ļoti daudz rājas un kritizē un ļoti maz uzslavē, samīļo un pašaka to labo. Ikdienas presē visos rakstos kādu vai nu nopel, vai sūdzas par to, ka kaut kas nav izdarīts, vai nav kaut kas kārtībā.

Nevienam nav patīkami dzirdēt tikai bārtenus un rājienus. Latvijas prese nenodarbojas ar faktu reportāžu, bet ar savu subjektīvo lēmumu. Rietumos prese faktus nekomentē. Jāļauj lasītājam secināt pašam.

—Kāds, jūsuprāt, būtu Universitātes laikraksta uzdevums?

—Universitātes avīzei būtu ļoti svarīgi saturēt Universitātei pienācīgu loģisko skaidro domu un akadēmisko paškritiku. Ja nu Universitāte un domājoši cilvēki nevar kritiku pieņemt, tad tā nav Universitāte. Kritikai, protams, jābūt pamatotai un avīzē jāparādās pretējiem ieskatiem. Ja šeit nav spriest spējīgu cilvēku, kur tad viņi ir?

—Vai ar Latviju jums saistās tālākejoši nodomi?

—Kvinslandes universitāte un mūsu institūti sniedz atbalstu un padomus Austrumu zemēm, jo tas ir ģeogrāfiski tuvāk, bet es ceru kolēģu uzmanību pievērst arī šai pusei. Būtu lieliski Latvijā radīt kaut ko līdzīgu augstākās izglītības institūtam, lai katrs, kam rūp sava tālāka profesionālā attīstība, varētu saņemt vajadzīgo informāciju un praktisku palīdzību. Mēģināšu organizēt apmaiņas un uzturēt sakarus tieši šajā nozarē.

—Veiksmi jums un paldies par ieinteresētību!

Sarunājusies ILZE BRINKMANE

Universitātes Avīze JŪSU INTELEKTAM

Cienījamie lasītāji, lai mazinātu tās grūtības, ar kurām jums droši vien nākas saskarties, "aizdiķa" draugu un kolēģu vēstījumus lasot, kā arī tiem atbildot, sniedzam dažus padomus oficiālo dokumentu pareizrakstībā, ko mums laipni piedāvājusi laikraksta "Universitas" redakcija.

ADRESE

Adresi, ko lieto vispārējai norādei, raksta latviski: viņš dzīvo Lāčplēša ielā 14, Linkolna avēnijā 40, Bartletā, Misisipi, ASV, Ņujorkas austrumu 10.iela.

Precīzu norādi raksta oriģinālvalodā: 300 3dr Ave, New York, NY 10014

Teksta vidū šādu adresi atšķir iekavās, ja vien iespējams.

Skaitļus izsaka ciparos.

Numurētām ielām lieto formu 21st, 5th, 3rd utt.

Tālruna ciparus savieno ar biedrīmi: tālr. 212—850—0251.

Lieto pieņemtus saīsinājumus, bez beigu punkta.

Apt (Apartment)

Ave (Avenus)

Bldg (Building)

Bldv (Boulevard)

Box

Ctr (Center)

Cir (Circle)

Ct (Court)

Cres (Crescent)

Dr (Drive)

Gdns (Gardens)

Grv (Grove)

Hall

Hotel

Ln (Lane)

Mnr (Manor)

Plz (Plaza)

Park

Pl (Place)	Pkway (Parkway)
PO Box (Post Office Box)	
Rd (Road)	Rt (Route)
RR (Rural Route)	Str (Strasse)
St (Street)	Sq (Square)
Suite	Tower u.c.
40 E 5th St. Ames, N1 16756, USA	
PO Box 4	4th Ave NW
Downsview, Ont. Canada M3J 1P3	
Edwardstown, SA, Australia 50393	
S—162 25 Vällingby, Sweden	

AKADEMISKĀ TERMINOLOĢIJA TITULS

Titulu, kam ir pieņemts saīsinājums, saīsina pirms personas vārda: prof. A.Paldiņš, emer. Dr. J. Nesele.

Saīsinājumu pievieno katram vārdam, uz ko titulis attiecas: prof. doc. K.Birze un doc. A.Saule.

Citos gadījumos titulu izraksta pilnā formā: A.Paldiņš ir ķīmijas profesors, J.Nesele ir profesore emerita, palīgprofesors E.Caune, docenti K.Birze un A.Saule.

GRĀDS

Grāda saīsinājumu, ko kopo no vārdu pirmajiem burtiem, raksta bez punktiem un atstarpēm un novieto aiz personas vārda: Arnis Šmits, PhD ķīmijā, Karina Silva, MEd.

Grāda saīsinājumu, ko kopo no vārdu saīsinājumiem, raksta ar punktiem un atstarpēm un novieto pirms personas vārda, ja lietots kā tituls: aiz personas vārda, ja lietots kā paskaidrojums: Dr. chem. Arnis Šmits, mag. paed. K.Silva, seniore fill K.Silva, mag. paed.

Saīsinājumu pievieno katram vārdam, uz ko grāds attiecas.

Saīsinājumus cand., mag. un stud. lieto tikai kopā ar studiju priekšmeta saīsinājumu latīņu valodā: cand. rer. nat. H.Goba.

Vairāki grādi: mag. math. et chem., A.Puse, BA, MS, PhD.

Uzslava: BA cum laude, BS ar uzslavu, BS summa cum laude, BS ar augstāko uzslavu.

Godadoktors/e (h.c. — honoris causa): Dr. h.c. K.Kūlis, K.Kūlis, PhD h.c.

Sieviešu dzimtes galotne: S.Lokai ir maģistres grāds mākslā.

MĀCĪBU IESTĀDE.

kolledža, juniorkolledža, apkaimes kolledža.

universitāte (univ.) — saīsinājumu liete tikai sarakstos.

PRET RUDENI, KAD KĻAVU LAPAS...

Pret rudeni, kad kļavu lapas jau pamazām sārtojas, līdzīgi gājputniem Rīgā salido daudz jaunu cilvēku, kuru raduraksti ieauti mūsu zemītes nomaļākajos un ne tik nomaļos nostūros, kaktos un tādā garā. Paprāvs pulciņš Atraitnes dēlu un meitu mēro tālo ceļu, lai iemantotu kādas ziņas. Pāiet diena, pāiet otra. Un tad viņus visus novieto kopmītnēs. Kopmītnēs grūti, kopmītnēs slikti. Tieši cik, jautāju pašiem gājputniem, kuri pametuši vecāku siltās ligzdiņas:

—Pietrūks*. Šausmīgi pietrūkst vecāsmamma. Kartupeliši vienmēr piedeg, ar gaļiņām arī neiet kā vajadzētu, bet jāēd jau tam cilvēciņam ir. Mājās ir tā — atver ledusskapi un paņem...

—Nav jau tomēr kā mājās, kur tu vari, kad iegribas, pasēdēt savā nodabā klubkrēslā (ir mums tādi krēsli!) un paskatīties televizoru. Pietrūkst vientulības, telefona un visādu tādu lietu. Šeit tev nepārtraukti jāberzē mugura gar citu, vismaz treju laužu, mugurām...draudzīgāk vai mazāk draudzīgi, tomēr nepamet sajūta, kura pārņem cilvēku gandrīz vienmēr, kad tam atvēlēta apmēram divu atēju platība.

—Vienkārši bardaks. Dušas jau it kā ir..., vienīgi ar tiem siltajiem ūdeņiem tā pašvakāk. Runājot, ka

sestdienās ir, bet... tad jau arī neviena šeit nav. Maksājam mēnesi 140. — par visu — par to, ka ūdens nav; par to, ka elektrība ir; par to, ka gāze ir... par tiem pašiem dažiem kvadrātmetriem. Loģiski, ka vienīgā iespēja ir meklēt sev sakarīgu apartamentu, vienalga cik tas arī maksātu, jo esoso dzīves ritmu ir grūti nosaukt par normālu.

Kādreiz, bērnu dienās, kad pārlapoju plašās Krievzemes izvērstu vēstures ekskursu bilžu grāmatā, redzēju tādu ilustrāciju, kas atspoguļoja tā laika zemniecības (dzimtlaužu!) grūto dzīvi — STĀVĒJA KĀDS VĪRS, jau iesirmu bārdū. Un stāvēja viņš uz vienas kājas. Apkārt mazs, mazītiņš žodziņš, kurš norobežoja vecā vīra zemi no bajāra tūrumiem... Nezinu, kādēļ es tev visu to tā stāstu?! Varbūt sirds sāp par

cilvēku? Jā. Bet nu atkal ātri pie lietas — pie kopmītnēm. Tajos tālajos, skaistajos gados vienīgais priecīnš zemnieciņiem bija kaklakungu izretis atvēlētais šņabis un baznīcas zvanu skaņas svētdienas rītos. Apjautājos, kas rada liksmi kojās dzīvojošo prātos?

—Zini, kā ir? Līdz astoņiem kaut kur novazājies pa pilsētu, ap divpadsmitiem mēģini ietrāpīt kojās un tad vai nu ej gulēt, vai jūc prātā... vai atrodi kādu nodarbošanos. Pamazām iemiedz, līdz pāris stundas pēc pusnakts tevi uzmodina jautājiens: "Eu, klausies, tev cigaretes nav?" Garlaicība...

—Ir, ir jau mums arī kolektīvie prieki. Spēlējam tenisu un darām to bieži. Tikpat periodiski skatāmies "Mariannu".

Nu kā lai tāds normāls vīrieša cilvēks šeit neatceras to jauko VIKTORA LAPČENOKA slāgeri: "Mariann, Mariann, kas par daudz, tas par daudz. Visiem sirdis tu lauz, visiem prātus tu jauc...!" Žēl, it kā lāga cilvēki bija...

Turpinot jau ieskicēto sieviešu tematiku, neslēpsu, ka pačalojām arī par tām tantēm — Zelmām, Margaritām un, kā viņas tur visas sauc, kuras daļa cilvēciņiem veļu, atslēgas un citas lietas. Gudri laudis viņas dēvē par komendantēm.

—Tante ir ļoti laba. Tāda simpātiska, tāda smaidīga. Mēs uzdāvinājām viņai puķes, bet nekādas reakcijas nebija..., ak, jā, "paldies" pateica. Pieradusi viņa pie tām puķēm, vai kā? Es nezinu.

—Vienīgais, kas cilvēku uztrauc, ka tie mazie krievēli apkārt kopmītnēm riekstu kokus laužot. Esot kaut kāds riekstu koks iestādīts, un sīkie laužot. Aicina: "Kāds jau varētu nākt pasēdēt, pavaktēt."

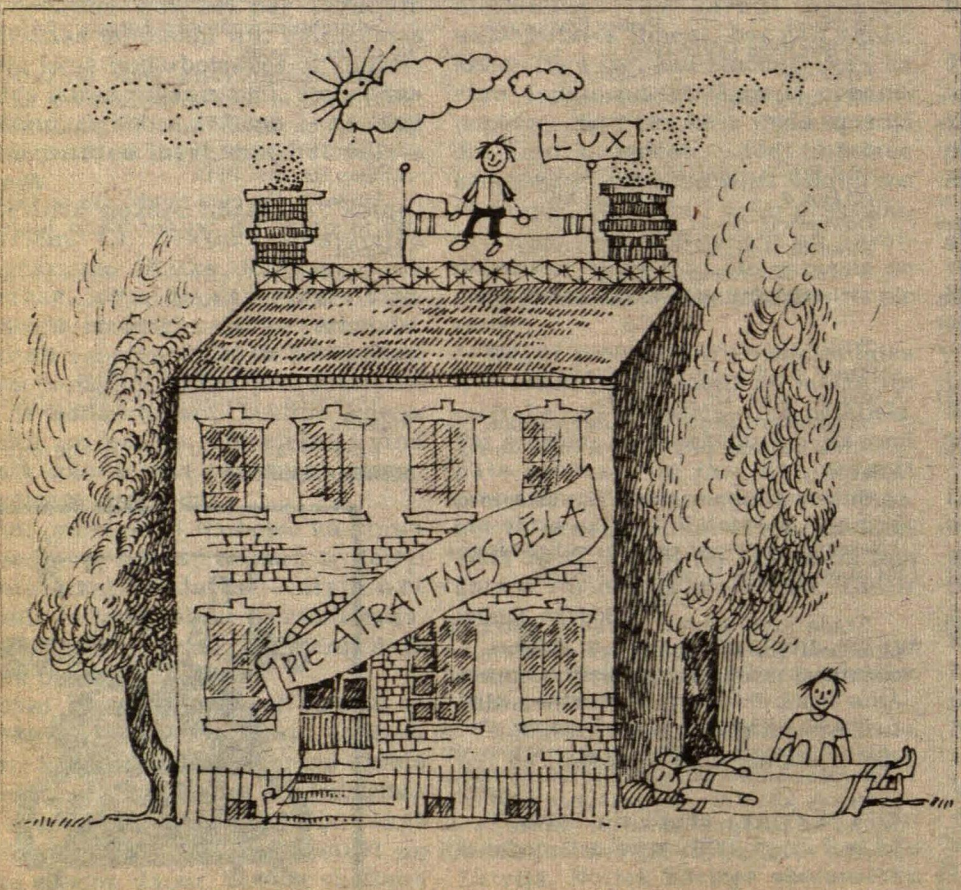
Gāju ar to PUSMOZA SIEVIETI parunāties. No sirds izrunāties — par riekstu kokiem, par grūtajiem laikiem (Jūrmalas gatve 90, Rīga, Latvija).

—Nu, nu. Kā dzīvojam?

—Taču nav mums nekā.

—Nekā, nekā nav?

—Nē, nekā nav... naudas nav. Budžets, kā saka, ir ļoti nabadzīgs. Man pašai, piemēram, alga ir 1700 rubl. Uzskatu, ka tas jau ir vājprāts. Piektais stāvs — jūsu stāvs. Studenti

dzīvo galīgā tumsā, jo lampiņas nav. Lampiņa maksā 15 rubļus. Tagad es pa veikaliem skraidu un skatos, kur var lētāk nopirkt. Bet tas jau nav atrisinājums. Tā kā lampiņu nav, tad tās skrūvē ārā no koridoriem un trepēm. Pa tumsu cilvēki rāpjas uz piekto stāvu. To es ļoti labi zinu.

—Jā.

—Nākošais — santehnika. Santehnika arī šodien maksā naudiņu. Bet naudas nav.

—Jā.

—Nākošais — elektroplīts, piektajā stāvā. Atkal naudiņas nav. Viss stāvs, visi 110 cilvēki ir uz vienu plīti. Tas jau nav normāli. Tagad meitenēm ļoti slikti — nav plīšu. Jā, un Universitāte mums ir 50 000 rubļ. parādā par pagājušo gadu. Kurš jums tur ir tas priekšnieks?

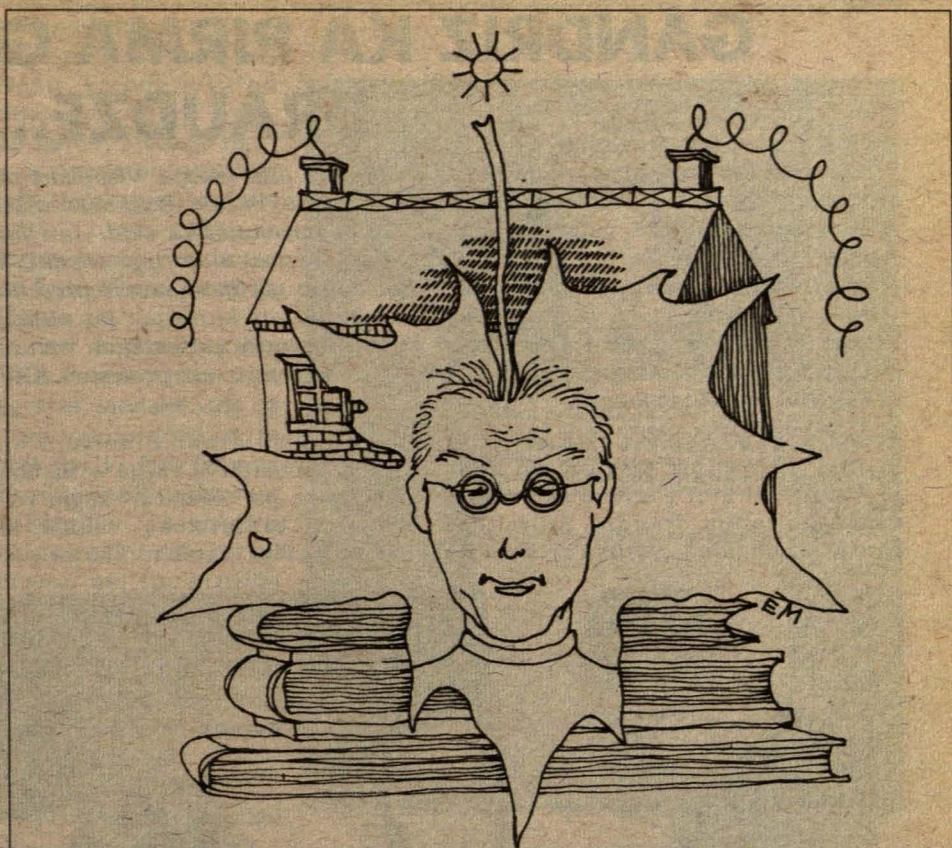
—Peičs?

—Lūk, lūk, Peičs. Redziet, mums fasāde. Mums ir jauna ēka, un tā fasāde brūk kopā, jo celtniecībā ir ielaistas kļūdas. Celtnieciskās kļūdas tādas. Un ir iemūrēti fasādē ķieģeļi, kuri neiztur šīs aukstuma—siltuma maiņas. Kopā ar flizēm tie krit cilvēkiem uz galvas. Te visapkārt tie atdalās un krit. Tādas ir galvenās problēmas.

—Vai studenti lielus traucis netaisa?

—Tā jau bērni, jūsējie studenti, neko tādu nedara. Nē, meitenes vispār bija ļoti labas — klusas un mierīgas... Nē, par meitenēm neko sliktu.

Laikā, kad pār Ameriku veļas emancipācijas viļņi, ir ļoti svarīgi aplūkot lietas tīri no virietības pozīcijām. Citādi runājot, vajadzētu konstatēt, ka līdzās meitenēm ir uzturējusies zēni un vīrieši. Pie šīm aprindām varētu piepalcēt arī Universitātes arod biedrības priekšnieku **JĀNI STONI**. Re, kādas viņam domas: "Ir tādi, kuriem grūti ar naudām, un ir citi, kuri saka: "Es esmu ar mieru maksāt par četriem un dzīvot savā istabiņā." Sadalījumu es nevaru pateikt, šķiet, ka pēdējie būtu vairākumā. Kopmītnes atkal ir aizpildītas līdz malām. Visu laiku jau nelika kojās studentus no Ogres, nelika no Tukuma un Saulkrastiem, bet šobrīd ar braukšanu saistītie izdevumi ir tik ievērojami, ka izdevīgāk "saspīsties" kojās, nekā nakšņot pie vecākiem. Uzskatu, ka **NEVAJADZĒJA** pirmos kursus likt iekšā, un uz to rēķina kojas iztīrīt. Pēc tam Studentu padome, Tūristu klubs vai kāds cits varētu tās no LU iznomāt un ar to nodarboties. Un nav obligāti visiem fizmatiem jādzīvo Bullu ielā, un visiem juristiem atkal citā ielā. Ārzemēs, kad tu ieej kopmītnēs, tev nav jāskrien ne pie prorektora, ne kur citur. Turpat uz

vietas ir saimnieks, kāds students, kurš pasaka: bleķo tik un tik un, vai ir vietas, vai nav.

Pa vasaru var atpelnīt visas kopmītnes. Salaist iekšā kaut vai poļu viesstrādniekus, lai viņi tur dzīvo. Tāpat, es uzskatu, ēdnicu varēja pa vasaru atpelnīt. Viņiem taču kulinārijas cehs tik forši strādā, ka mierīgi varēja braukt uz Jūrmalu, pierīgas ezeriem. Sogad pludmale bija tukša no tāda veida veikaliņiem. Varēja bulciņas par tādām cenām pārdot, ka visu gadu mierīga strādāšana būtu nodrošināta. Studentiem varētu vēl pa lēto palaist pusdienas. Nevienam jau neko negrib darīt. **ES ARI NEGRIBU**. Hā—hā—hā!

Laiku pa laikam maniem spalvasbrāļiem pārmet, ka netiek uzklaušītas visas ieinteresētās puses. Lai lietu būtība tiktu atspoguļota pēc iespējas objektīvāk, pieteicu vizīti LU direktoram **ATIM PEIČAM**, un, raugi, ko viņš pastāstīja:

"Šobrīd viena studenta uzturēšanās kopmītnēs LU izmaksā 700 rubļu mēnesī. Skaidrs, ka students ar savu īres naudu (140 rubļi mēnesī) nosedz mazu izdevumu daļu. Es lepojos ar to, ka mēs rodam iespēju studentiem pēc iespējas mazāk tērēt nudu šādā virzienā. Ja man strikti pateiks, ka no budžeta vairs kopmītnes nefinansēs, tad mēs pateiksim reālas summas, kuras studentiem vajadzēs nosegt. Saprostiet, viena lieta ir emocijas un otra — šitie riebīgie skaitļi. Nemot

vērā, ka dzīvoklis šobrīd maksā 4 līdz 5 tūkstošus, esmu par to, ka istabiņā dzīvo pa 6 — 7 studentiem. Lai viņi mācās auditorijās un atnāk uz kopmītni tikai pārgulēt, nomazgāties, un tas ir jādara par minimālu cenu. Būs kādi, kuriem nepatiks? Lūdzu! Mēs tev piedāvājam par 140 rubļiem mēnesī **ŠĀDU SERVISU**. Apmierina, neapmierina, tas jau lai paliek paša studenta ziņā. Un vispār šeit ir jāaplūko kāda interesanta problēma. No visas tās summas, kuru iztērē valsts, lai izskolotu vienu studentu, apmēram pusi naudiņas "noēd" sports, kultūra, sadzīve — it kā neizglītības sfēras, un tikai tad nāk izglītība. Tāpēc jau mums tas students ir tikai septiņdesmitajā vietā pasaulē."

Vēl direktors visa cita starpā pauda viedokli, ka, intensīvi izīrējot kopmītnes vasaras mēnešos, iespējams segt labākajā gadījumā divu mēnešu izdevumus studiju laikā. Jāievēro arī tīri subjektīvi faktori — kopmītnē un cilvēkiem jāatpūšas, remonts tomēr arī jāveic. Uz jautājumu: "Ja studentam maciņš atļauj irēt vienam veselu istabiņu, vai tādas lietas būtu iespējamas?", atbilde skanēja šādi: "Nē, nē... tas vēl ir patālu."

INGERŪNS

GANDRĪZ KĀ PIRMĀ GADSIMTENĀ DRAUDZE...

Ir rīta puse, Teoloģijas fakultātē tikko sākusies otrā lekcija. Visapkārt mieru izstarojoši studenti — Teoloģijas fakultātes 4.kurss. Pirmie, kuri sāka mācīties atjaunotajā fakultātē. Starp viņiem arī kāda pazīstamāka seja. Jau toreiz, krietni pirms atmodas un vispārīgās ticības atdzimšanas, bija cilvēki, kuri, izraisot kolēģu un draugu neizpratni, atteicās no partijas, sava reprezentablā darba un gāja pie Dieva. Kad atjaunojās fakultāte, viņi kļuva par tās pirmajiem studentiem. Tādēļ dažiem krietni pāri ceturtkursnieka parastajam vecumam, bet izzinošā dzīve sākusies it nesen. Kopā ar viņiem ir arī profesors ARVĪDS ZIEDONIS. Turpinās lekcija.

—Kas ir mīlestības darbs? Tā ir aprūpe. Aprūpēt tos, kuri vāji un slimi, palīdzēt tiem, kuri atstumti sabiedrībā, veidot mīlestību draudzē. Mīlestības centrs ir baznīcā, centrā ir Kristus

bieza grāmata par Blaumani angļu valodā, un to izdeva Vācijā — Hamburgā. Ir grāmata par Raini, arī angļu valodā, bet drīz to latviešu valodā izdos izdevniecība "Zinātne". Tad visiem

ANDRA DZEŅA foto

mīlestība...

Kad lekcija beigusies, profesors Arvīds Ziedonis saka tā:

—Ir pat neticami, ka baznīca izturēja šos gadus un tagad tik dedzīgi atjaunojas: gan pārbūvējot baznīcas, gan draudzes mājas. Daudzi draudzes locekļi tiek kristīgi iesvētīti, laulājas baznīcā — visu, ko piecdesmit gadus gandrīz nedarīja, tagad dara. Tā ir kā pirmā gadsimtena draudze, kur darbs sākas gandrīz pilnīgi no sākuma. Mēs no Kanādas un Amerikas braucam ar sajūsmu — palīdzēt atjaunot mūsu mīlo Tēvzemi.

Arvīds Ziedonis Latviju atstāja, kad bija divpadsmitgadīgs puika. Kara beigās nokļuva Vācijā, sekcja ceļš uz Ameriku. Šodien viņa darba vieta ir netālu no Filadelfijas — Milenbergas koledžā. Tur audzēkņi mācās ne tikai matemātiku, socioloģiju, psiholoģiju, bet arī teoloģiju. Profesors tur strādā jau 30 gadus, viņam ir arī sava katedra. Publicējis septiņas grāmatas, galvenokārt par baltiešiem — lingvistiku, valodām. Ir 600 lappušu

studentiem būs iespējams lasīt par Raina reliģisko filozofiju. Šobrīd profesors raksta grāmatu par Kārli Skalbi.

Arvīds Ziedonis turpina:

—Tagad esmu Latvijā. Kalpoju Latvijas Universitātē Teoloģijas fakultātē kā profesors. Mācu 1., 2. un 3.kursam "Jauno Derību", 4.kursam — "Sistemātisko teoloģiju". Tas ir svarīgs kurss. Studentiem vajag teoloģisko izpratni, lai viņi saprastu Dievvārdus un sakramentus. Pasniedzu arī lekciju ciklu "Eksegēzes Jaunajā Derībā".

Nākošgad es atkal braukšu šurp. Taču ne vairāk kā sešas nedēļas — pusotru mēnesi — ilgāk man nav iespējams pakavēties. Tādēļ kursu mēs veidojam ļoti koncentrētu. Mums ir visi nepieciešamie mācību materiāli. Studenti ir nopietni, dedzīgi un gaiši. Meklē, kā saprast Dievu, sevi, tautu. Prieks, ka daudziem no maniem studentiem jau ir divas trīs draudzes. Daudzi no viņiem jau ir ordinēti mācītāji. Beidzot fakultāti, viņi saņems bakalaura

grādu un būs tikpat labi sagatavoti kā Amerikā, Kanādā, Vācijā un visā pasaulē.

Ir ļoti brīnišķīgi, ka iespējams dot tādu augstu līmeni jaunažiem teologiem, lai viņi ne tikai saprastu ticību, bet arī varētu sniegt to citiem gan garīgi, gan intelektuāli. Mācīt grieķu, ebreju valodu, lai viņi Svētos rakstus varētu lasīt oriģinālā. Lai viņi saprastu, cik ļoti nepieciešams cīnīties par taisnību, godīgumu un Dieva mīlestību.

Prieks, ka esam viena no pirmajām universitātēm Austrumu pasaulē, kur ir Teoloģijas fakultāte. Tas ir liels gods. Par to priecājas un rakstīja arī Amerikā. Jo teoloģija ir ļoti nopietns priekšmets. Tas dod cilvēku savstarpējo izpratni, palīdz demokrātijā. Amerikā lielākā daļa visu profesoru, valsts prezidenti, senatori ir ticīgi cilvēki. Mēs esam ticīga valsts. Prezidents nekad nenobeidz runu bez "Dieva svētības". Viņš saka: "Lai Dievs svētī Ameriku, lai Dievs svētī mūsu problēmas, lai Dievs mums palīdz!". Tas cilvēkam daudz dod. Vien zems, tukšs cilvēks smejas par baznīcu un ticību. Intelektuāls cilvēks to respektē.

Mūsu — luterāņu ticība pirmā vietā uzsver izglītību. Fundamentālisti — mūnieši, Jehovas liecinieki un citas sekas — rada problēmas visā pasaulē. Viņi nav iesakņoti Istā Kristus ticībā, bet pirmajā vietā ir bizness. Viņi ekonomiski izmanto cilvēkus, padarot gandrīz par vergiem. Bieži šiem cilvēkiem pēc tam ir jāārstējas, lai tiktu vaļā no viltus ticības kaitīgās ietekmes. Mēs lūdzam Dievu un ceram, ka Latvija neiekritīs ar bīstamajiem un fanātiskajiem fundamentālistiem. Tādēļ saku visai tautai: uzmanieties! Katoļu, pareizticīgā, luterāņu, baptistu — tās ir pamatu kristīgās draudzes un baznīca. Šīs konfesijas ir drošas un stabilas visā pasaulē. Ja iesit pa šo ceļu, lūgsit Dievu, viņš nāks pie jums!

MĀRA SADOVSKA

STUDENTIEM — SATVERSMES SAPULCES DELEGĀTIEM

Sakarā ar to, ka mainījies vairāku senatoru statuss, kas LU Senātā ievēlēti no studentu vidus (pabeigta LU, studijas tiek turpinātas ārzemēs utt.), nepieciešams atjaunināt studentu — senatoru sastāvu. Tāpēc visus studentus — Satversmes sapulces delegātus aicinām 20. oktobrī pl. 16.30 Raiņa bulvārī 19, 13.auditorijā, šī jautājuma atrisināšanai.

LU Senāta Studentu komisija

PAR LATVIEŠU VALODU AMERIKĀ

26. un 27. septembrī Ņujorkā notika divu dienu seminārs—konference par latviešu valodu. Tajā piedalījās mag. phil. V. Bērziņa—Baltiņa, vēsturnieks Jānis Krēsliņš, sen., Dr. L. Muižniece (Rietummičiganas univ.), filoloģe—rakstniece Ingrīda Viksna, Dr. B. Jēgers, cand. phil. Māra Soikāne—Trapāne, cand. phil. R. Grīse un cand. phil. J. Kušķis (abi no Latvijas).

Latvijas Universitātes 73. gadskārtas aktā akadēmisko runu sacīja R. Grīse. Konferenci rīkoja Latviešu akadēmisko mācībspēku un zinātnieku apvienība (LAMZA), tā norisi pārraidīja Latvijas radoraidstacija "Voice of America".

Semināra programmā pārrunāja par LR valodu likumu, trūkumiem latviešu pareizrakstībā, kropļojumiem latviešu valodas skaņu izrunā, negatīvo krievu un angļu valodas ietekmi uz latviešu valodu, kā arī—kur ņemt jaunus terminus, zinātniskās publikācijas par latviešu valodu u.c. jautājumus.

Pie mums valda uzskats, ka vajadzētu atgriezties pie Endzelina rakstības—sākt atkal lietot ch, mikstināt r un nelēkāt ar garumzīmēm svešvārdos pēc krievu valodas parauga. Cik zinām, valodniece A. Blinkena pretojas šim ieteikumam.

Latvijas korporāciju apvienības un studentu prezidiju konventa laikraksta "Universitas" galvenais redaktors GUNĀRS CIMBULIS

GODMANIS UN "SUNU VALODA"

"Liesmas" miluļi, aptaujas pa kreisi un pa labi. Visur lasāms, ka LR MP priekšsēdis I. Godmanis tiek uzskatīts par vienu no Latvijas vispopulārākajiem politiķiem. Vēl isti neesmu sapratis, kas tie tādi, kas drīkst piedalīties šādās aptaujās. Bet, spriežot pēc rezultāta, jāatzīstas, ka nacionālais līmenis šiem cilvēkiem nav apskaužams. Ivars Godmanis, kas sakās pārstāvēt Latvijas (ne latviešu) intereses, skaidri un gaiši Latvijas presē ("Latvijas Jaunatnē") bez kauna un nosarkuma izsakās tā, ka varētu domāt, ka avīzes numurs būtu vismaz piecus vai desmit gadus vecs. Latvijas "premjeram" esot grūti ar latviešu valodu politiskajā dzīvē. Vieglāk esot ar (te Rietumos nevienam nesaņemamo) krievu valodu. Tas tik ir internacionālisms: aizmirst savu dzimto mēli augstākā līmeņa aprindās.

Slēdzot līgumus ar ārvalstīm, šini gadījumā ar Krieviju, Latvijas "premjer" Godmanis nepadomāja par

nepieciešamību līguma dokumentus rakstīt arī latviešu valodā. Tātad Latvijas "premjer", valdības galva, slēdzot līgumus ar ārvalstīm, vienmēr parakstīs papīrus, kuri rakstīti otras līgumslēdzējas puses valodā, lai arī tā būtu Ķīna, Zviedrija vai Ēģipte.

Kā no ārzemniekiem Latvijā varēs prasīt, lai "integrējas" latviskā vidē, ja pat tas valsts valdība to nespēj darīt? Nē, Dāmas un Kungi, Jaunkundzes un Jaunkungi—es iesaku katru atsevišķu rakstu vai gadījumu asi un kritiski vērtēt. Salikt 2+2 un tad katram iedegsies spilgta spuldzīte, kas pamazām varēs pamodināt tos, kuri vēl guļ saldeni sārtas miglas ietītā miegā.

Ar cieņu JĀNIS PĀVULS, ELJA priekšsēdis (speciāli "UA")

NAV JĀRUNĀ: MŌZUS, LŌZE, LŌZĒT"

Tā šie vārdi šķietamā pareizrūnā nu bieži dzirdami pārraidēs. Svētdienas skolas raidījumā arī sāka "Mōzus". Diez kā tad arī Jāzepa vietā nesaka "Jozefs" vai vēl tuvāk ebrēju oriģinālam: "Jōsēefs".

Bet—jau kopš gadu simteņiem latvieši runā no citām valodām sen aizgūtos vārdos divskani uo (nevis oriģinālvalodas ō), piemēram: Muozus, Ruoma, ruoze, kruonis, luoze ("luožu laiks" cara rekrūšiem); un tāpat uo ir attiecīgos atvasinājumos: ruomnieks jeb ruomietis, ruožains, kruonēt u. tml.

Šī izruna ar uo ir dabiski pareiza un vēsturiski tiesīga. Jo tāpat kā mantotos indoeiropiešu radu vārdos (duot, uolekts), tāpat arī vecos aizguvumos latviešiem likumiski ir radies uo citu valodu ō vietā (par ko Endzelins Lvg 26., 32.§).

Taču kāda skaņu pārmaiņa notiek tikai savā īpašā periodā. Tāpēc vēlāk pārņemtos īpašvārdos un modernos svešvārdos mēs izrunā tagad paturam oriģinālvalodu ō, piemēram: Antōnijs, Mōzele, flōra, sōda, jōds (medikaments), jōni, ōda u. c. Diemžēl, valodniekus "uzvarēdami", nevalodnieki panāca, ka arī pēc rakstības reformas (1922. g.) tika paturēts viens burts "o" trejādo skaņu (uo, ō, o) apzīmēšanai. Tad nu, piemēram, no virsraksta "Oda priekam" netiekam

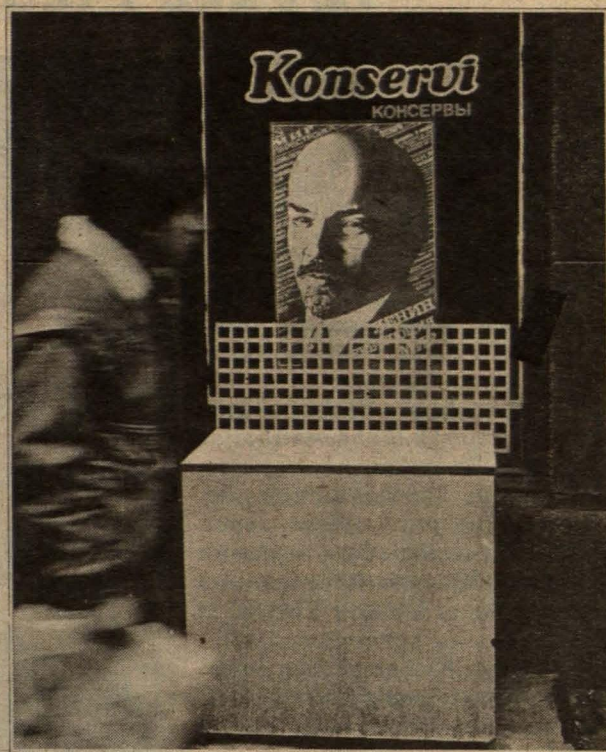

Foto: ARNO ANTUMS-JANSONS

gudri, kā pirmais vārds saprotams—vai ir runa par knisli vai par slavasdziesmu. Bet Endzelīns jau 1920. gadā brīdināja, ka "turpmāk tā lietotais o-burts radīs vēl lielākas neērtības, jo mūsu rakstu valodā tagad ieplūst daudz svešvārdu ar tiro patskani o".

Minētās "uzvaras" krustu joprojām nesdami, neklupsim aiz pārgudrības un liksim miera divskanim uo jau tēvtēvu latviskotā izrunā!

RASMA GRISLE,
filol. zin. kand.

VALSTS VALODAS PRASMES PĀRBAUDE LU STRUKTŪRVIENĪBĀS:

- 21.10. — Lietu pārvalde,
- 23.10. — Ēdināšanas apvienība,
- 26.10. — Cietvielu fizikas institūts,
- 27.10. — Saimniecība daļa,
- 28.10. — Matemātikas un informātikas institūts,
- 29.10. — Saimniecības daļa,
- 30.10. — Matemātikas un informātikas institūts,
- 2.11. — Bioloģijas fak.,
- 3.11. — Svešvalodu fak.,
- Pedagoģijas fak.,
- 5.11., 6.11. — Filoloģijas fak.

IZVĒLE PIESPIEDU KĀRTĀ I

Pagājušajā "UA" numurā mēs aizsākām rakstu sēriju, kurā mūsu laikabiedri dod vēsturisku liecību par dzīvi un dzīves izjūtu savā laikā. Varbūt tas nav nekas īpašs, jūs teiksit? Jā, tas notika un notiek tepat mums līdzās. Bet vai vienmēr mēs zinām, kas notika un notiek tepat mums līdzās? Vai esam padorājuši, cik gan dažādi var veidoties mūsu laikabiedru dzīves ceļi?

Soreiz būs stāsts par kādu dzīves ceļu un tajā pieredzētiem interesantiem faktiem. Mēs iepazīsimies ar vieslektoru OLAFU BRŪVERU, misioloģijas doktoru no ASV, Bostonas pilsētas.

—Pēc 16 gadiem jūs, Brūvera kungs, atkal esat Latvijā. Kas, jūsuprāt, šeit ir mainījies visvairāk?

—Cilvēki izskatās paguruši, varētu teikt — pat igni. Tādus viņus padarījusi ekonomiskās situācijas nestabilitāte. Es redzu, ka cilvēkiem nav skaidrības, kas notiks nākotnē. Viņi ir izbijušies par gaidāmo ziemu. Vēl gribu teikt, ka Rīgā ir vairāk noplukusi, bēdīgā stāvoklī ir pagalmi un kāpņu telpas. Lai gan Vecrīga ir uzposta.

Jā, es ticēju, ka Latvija būs brīva. Bet negaidīju to piedzīvot tik ātri, domāju — manā dzīves laikā tas vēl nenotiks.

—Vai Rietumu cilvēkiem nākas uztraukties par nākotni?

—16 gadus, kopš es tur dzīvoju, nekas īpašs nav noticis, kas liktu bažīties par nākotni. Vienīgais ārkārtējais notikums bija naftas krīze. Toreiz arābu pasaule atteicās dot Rietumiem naftu, un pie benzīna uzpildes stacijām izveidojās garas automašīnu rindas.

—Kādas, jums šķiet, ir Rietumu cilvēku galvenās problēmas?

—Tas ir bailes pazaudēt darbu. Pie tam viņi cenšas nodrošināt savus ienākumus un baidās zaudēt statusu sabiedrībā. Baidās saslimt, jo tad var tikt atlaisti no darba, arī maksa par ārstēšanos ir augsta. Viena slimnīcā pavadīta diena izmaksā 500 dolāru. Lai apmaksātu ilgu ārstēšanos, dažkārt nākas pārdot māju vai citus īpašumus.

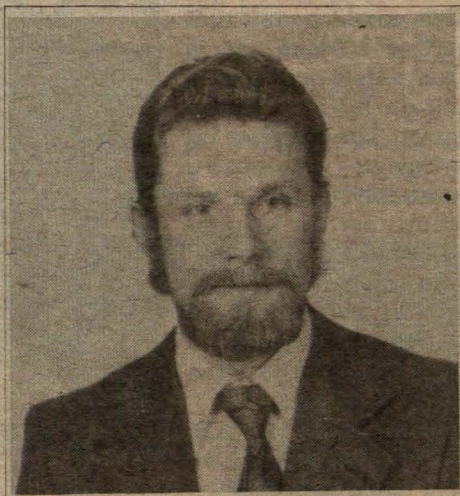
—Kādas jums ir bijušas problēmas?

—Tūlīt pēc aizbraukšanas no Latvijas — valodas grūtības. Tad pirmos četrus mēnešus — ilgās pēc mājām. Tas bija sāpīgs periods. Es būtu bijis ar mieru braukt atpakaļ, bet vai gan gribējās nokļūt pie "baltajiem lačiem"?

Kaut gan es nevaru teikt, ka man bija kādas īpašas problēmas. Uzskatu, ka Dievs man ir palīdzējis, jo es sastapu saprotošus un laipnus cilvēkus. Viņi man palīdzēja iekārtot dzīvi — atrast dzīvokli, sagādāt mēbeles utt. Šajā ziņā man ir veicies.

—Kādēļ jums bija jāizbrauc no Latvijas toreiz — pirms 16 gadiem?

—Labi, izstāstīšu visu pēc kārtas.

Viss sākās ar to,

ka es vairs negribēju paciest politiskās sistēmas žņaugus. Īpaši tad, kad studentiem bija jāiet obligātajās demonstrācijās, sestdienas talkās un jāpauž slava partijai. Neiet bija bīstami, jo tādā gadījumā varēja palikt bez stipendijas.

1973.gadā es sāku iepazīties ar pagrīdē izdotajiem Aleksandra Solženicina darbiem. Tie man deva impulsu uzsākt kaut ko darīt. Kopā ar jaunāko brāli izveidojām un pavairojām aptaujas anketu, kuru devām aizpildīt studentiem un citiem saviem draugiem. Tas notika 1974.gada pavasarī. Divu mēnešu laikā saņēmām 380 anketas.

Normālu cilvēku viedoklis

Mūsu aptaujas galvenā tēma bija par to, vai cilvēki ir apmierināti ar politisko kārtību Latvijā. Anketā bija jāatbild, piemēram, uz šādiem jautājumiem: vai labprāt piedalāties demonstrācijās un vai pēc paša gribas eļat uz sestdienas talkām? Mūsu mērķis, kādēļ izveidojām šādu anketu, bija — oponent oficiālajai propagandai, kura centās radīt iespaidu par cilvēku labprātīgu ziedošanos komunistiskajai partijai u.tml. Īstenībā to diktēja valdība, un tauta gluži vienkārši baidījās.

Aptaujas rezultāti liecināja, ka 75% atbildētāju domāja tieši tāpat kā mēs ar brāli. Tas bija visu normālu cilvēku viedoklis. Tā arī viņi anketās atbildēja, ka demonstrācijās un sestdienas

talkās piedalās nelabprāt. Tad mēs aptaujā iegūto materiālu gribējām aizsūtīt "Padomju Jaunatnes" redakcijai, bet...

"Mani apcietināja uz ielas"

Iespējams, ka kāds no aptaujātajiem studentiem anketu aiznesa politiskajiem līderiem — komjaunatnes sekretāriem vai citiem. Par aptauju bija tapis zināms Valsts Drošības komitejā, kur ātri vien atklāja, ka tas ir mūsu darbs. Es toreiz studēju arhitektūru, mans brālis — medicīnu. Viņu saņēma ciet lekcijas laikā, VDK darbiniekiem ienākot tieši auditorijā. Mani apcietināja uz ielas.

Tad mūs sāka pratināt. Es viņiem skaidri pateicu, ka esmu kristietis un neatbalstu ateistisko politisko sistēmu. Mūs centās iesaistīt tādās sarunās, lai mēs teiktu, ka gribam gāzt padomju varu. Taču mēs uzsvērām, ka esam laimīgi, dzīvodami pie tādas valdības, kura nepilda, ko solījusi. Gribētos tai lūgt izpildīt savus solījumus.

Kāpēc tikai 6 mēneši?

Trīs ar pus mēnešus pavadījām katrs savā vieninieka kamerā jeb izolatorā. Tad mūs tiesāja Latvijas PSR Augstākajā tiesā. Mani kā vecāko uzskatīja par tādu kā bandas vadoni un piesprieda 6 mēnešus pavadīt labošanas darbos. Brāli atlaida nosacīti no tiesas zāles.

Taču kopš brīža, kad tikām apcietināti, mūsu vecāki sāka kontaktēties ar tūristiem no Rietumu zemēm, kuri bija ieradušies Latvijā. Viņi uzzināja par mums, tika lūgts iespējamais atbalsts pie latviešiem ārzemēs. Drīz vien vairākās valstīs notika piketi pie PSRS sūtniecībām, tika rakstītas peticijas, prasīts atbalsts ASV kongresa locekļiem, valdībām Anglijā un Vācijā. Es domāju, ka šīs aktivitātes iespaidoja to, ka mani notiesāja tikai uz 6 mēnešiem.

Ar to nekas nebeidzās

Kad atgriezios no ieslodzījuma, es turpināju uzsākt darbu vēl nopietnāk. Biju iesaistījies cilvēktiesību kustībā un vācu informāciju par cilvēkiem, kuri cieš politisku apsvērumu dēļ. Arī par tiem, kuri bija apcietināti kā ticīgi cilvēki. Īpaši daudz tādū bija Krievijā. Darbojāties arī ar lietuviešiem un ukraiņiem. Intervējam šo cilvēku ģimenes locekļus, lai iegūtu nepieciešamās ziņas. Sniedzām viņiem arī materiālu pabalstu, kuru gādāja no Rietumiem.

VDK manija, ka uz ārzemēm aizplūst zināma informācija — tā pati.

kuru sarūpējām. Mūsu ģimenī turēja aizdomās, bet nokert mūs vairs nebija viegli. Šoreiz rikojamies piesardzīgāk. Mani gan allaž izsekoja, piemēram, ejot uz darbu. Māju, kurā mēs dzīvojam, parasti aplenca automašīnas.

"Balto lāču" draudi

1976.gada vasarā manus vecākus izsauca uz VDK, pavēlēja visai ģimenei atstāt Latviju un braukt projām vienalga uz kuru Rietumu valsti. Pretējā gadījumā draudēja aizsūtīt pie "baltajiem lāčiem". Bijām ļoti pārsteigti, reizē priecīgi un skumji. Priecīgi, ka varam tikt prom no šīs zemes — šī cietuma. Bet arī skumji, ka jāatstāj dzimtene un draugi. Tagad es nebūtu paklausījis šādai pavēlei un nebrauktu prom. Toreiz vajadzēja izvēlēties — dzīve Rietumos vai dzīve pie "baltajiem lāčiem". Neko darīt, izpildījām vajadzīgas formalitātes un 1976.gada septembrī izbraucām uz Rietumvāciju.

Kādēļ atkal Rīgā?

Vienu gadu es Haidelbergas akadēmijā mācījos vācu valodu un pelnīju iztiku, strādādams par autobusa šoferi. 1978.gadā pie manis

atbrauca meitene no Latvijas, ar kuru es apprecējos.

Manu likteni izšķīra tikšanās ar

kādu latviešu mācītāju no ASV, kurš vadīja misijas darbu. Viņš aicināja mani ar sievu braukt uz Ameriku, kur

sākumā sniedza arī dažāda veida atbalstu.

1980.gadā uzsāku studēt Fūlera teoloģijas seminārā, kurš atrodas Passadenā Kalifornijas štatā. 1982.gadā es ieguvu maģistra, bet 1991.gadā — doktora grādu. Esmu īpaši specializējies misijas zinātnēs jeb mišiolģijā.

Tad 1991.gadā, pavisam negaidot, man piezvanīja no Rīgas — uzaicināja lasīt lekcijas Universitātes Teoloģijas fakultātē. Tādēļ esmu atkal Rīgā, mācu studentiem misijas darba vēsturi, draudzes un baznīcas administrāciju un sprediķu sagatavošanu — homilētiku.

—Brūvera kungs, apsolīsim lasītājiem nākamajā numurā pastāstīt par laiku, kad jūs vācāt materiālus doktora disertācijai un apmeklējāt latviešu misionārus, kuri strādā pie indiāņiem Brazīlijā un Bolīvijā.

—Jā, pastāstīsim, kā latvieši nokļuva Brazīlijā un kāpēc viņus tur sauc par baltajiem gudrajiem.

Misioloģijas doktoru Olafu Brūveru runāt aicināja

JOLANTA APINE

KRISTAPA GRANTSKALNA foto

UA Universitātes Avīze MŪSU PASTĀ

1992.gada 13.septembrī, Rīgā, Torņakalnā.

Godātā "Universitātes Avīzes" redakcija!

Jūsu avīzi es iegādājos vakar (12.septembrī) tieši Latvijas Universitātē, Latvijas Tautas Frontes Domes sēdes laikā. Cena (2 rrsīši) — lētāka nekā citām Jūsu māsām ("СМ-Сегодня" maksā 10 rubļus). Man visvairāk patika šādi raksti: "Dānijas kronprinci- kļūst par goda studentu", "Fakti par studentiem", "Notikumi vasarā", "Jaurumi bibliotēkā", "Atkal par studentu rotu...", "Eiropas limenis", "Atpūta pie ūdeņiem", "Lekciju starpbrīžiem". Īsi sakot — Jūsu avīze caur un cauri ir lasīt vērtā. Teiksim — "Dienā" es nu gan (procentuāli) tik daudz interesanta neatrodu!

Nu, tā kā jūs esat studentu avīze, tad es vēlētos vēltīt uzmanību arī pašiem studentiem, tas ir, tiem, kuru dēļ pastāv Universitāte un, dabīgi, arī Jūs: "Ne pagājusi komunistu padomju valdība vēltīja tam kādu uzmanību, ne arī šodienas demokrātiskā brīvas

Latvijas valdība. Arī tagad studentiem jāatlicina laiks ne tikai mācībām, bet arī maizes darbam. Un man liekas, ka tuvākā laikā gan diemžēl nekādi uzlabojumi nav gaidāmi. Manuprāt, iemesls ir tas, ka mūsu pašreizējo dzīvi vēl joprojām turpina vadīt tie paši vecās varas kalpi. Tā brīvība ir tikai šķietama. Latvijas ekonomiku tāpat vēl joprojām "stūrē" no Maskavas. Čeka ir nogājusi pagrīdē un no turienes savu "darbu" veic pat vēl sekmīgāk nekā agrāk. Nu, tad uz ko mēs vēl varētu cerēt? Nu, protams — uz Jūsu lasītājiem, uz Latvijas Universitātes studentiem, kad viņi nomainīs vecos stagnātus!"

Ja nu gadījumā arī Jums būtu kādi jautājumi — lūdzu, rakstiet man!

Ar cieņu
kādreizējais Latvijas Ev.—lut.
Baznīcas Akadēmisko Teoloģisko
kursu komiltonis
ĢEDERTS MELNGAILIS.

P.S. Pateicos, ka devāt telpas LTF
Domes sēdei!

15.septembris, 1992.

CIENĪJAMO REKTOR!

Pateicos par Jūsu palīdzību sakarā ar manu pieteikšanos konkursam par Ohaijo štata Universitātes Psihobioloģijas nodaļas aspiranta vietu. Diploma un sekmju noraksti tika saņemti laikā.

Ar šā gada 15.septembri esmu uzņemta OSU aspirantūrā.

Esmu lepna par savu LVU iegūto izglītību. Jūtos labi sagatavota turpmākajam darbam.

Ar cieņu —
INGA GRĪNPŪKALA CERBULIS

Universitātes gada svētkos sveicu to ar vārdiem:

Lai dzīvo, aug un zied Latvijas Universitāte!

1992.gada 21.septembrī.

prof. E.LEIMANIS, LU goda doktors

PASAULES SAIMNIEKS

Mūsu Zemi Saules magnētiskais lauks piesaistīja kā meteoru un piedeva tai kustību orbītā pa apli kā pārējām planētām. Saules magnētiskais lauks piedeva Zemei sākuma griešanās ātrumu, un Zeme sāka eksistēt kā patstāvīgs debess ķermenis galaktikas magnētiskajā laukā ar savu magnētisko lauku un gravitācijas spēku. Zeme sāka palielināt savus izmērus ar meteorītu smiltīm, ar meteotriem un ar kosmiskajiem putekļiem, kas rodas Zemes magnētiskajā laukā no klaiņojošiem elektroniem ar lielu ātrumu. Šos elektronus magnētiskais lauks griež, piedod kustību un paātrinājumu, bet no elektroniem veidojas ūdeņradis, deitērijs un tritījs, izdalot kodolspēkus, no kuriem veidojas visi atomi, kas putekļu veidā palielina Zemes izmērus. Arī Saules pirmsākumi bija tādi paši kā Zemei. Arī uz Saules kādreiz bija dzīvība. Arī uz Zemes dzīvība pakāpeniski izniks, kad paaugstināsies temperatūra. Ar laiku arī Zeme spīdzēs spožāk par Sauli, bet griešanās ātrums pamazināsies. Līdz ar to samazināsies magnētiskais lauks un gaismas spilgtums. Ar laiku Zeme kļūs par sarkano gigantu un beidzot par melno zvaigzni bez gaismas, bez griešanās un bez magnētiskā lauka. Nevienas zvaigznes magnētiskais lauks nebūs spējīgs ne pievilkt, ne pārvietot mūsu Zemi. Tā klaiņos ar sākuma ātrumu pa taisni galaktikas plašumos, līdz beidzot saskarsies ar kādu debess ķermeni, veidojot daudz meteoru un meteorītu. Iespējams, ka tā sveika un vesela izkļūs no galaktikas, kur nav magnētisko lauku, kur visi debess ķermeņi izirst, kur nav zvaigžņu. Tur Zeme dažu sekunžu laikā kā Super Nova zvaigzne sašķīdis gabaliņos uz visām pusēm un kļūs par elektroniem ar lielu ātrumu, atbrīvojot acumirkli kodolspēkus. Tad no mūsu Zemes elektroniem veidosies jauns ūdeņradis, deitērijs un tritījs vēl nezināmu debess ķermeņu magnētiskos laukos, veidojot jaunus atomus, kas palielinās debess ķermeņu izmērus dažādās galaktikās. Tāds būs mūsu Zemes gals. Arī tagad Zeme palielina savus izmērus ar elektroniem no izirušajiem debess ķermeņiem dažādās galaktikās.

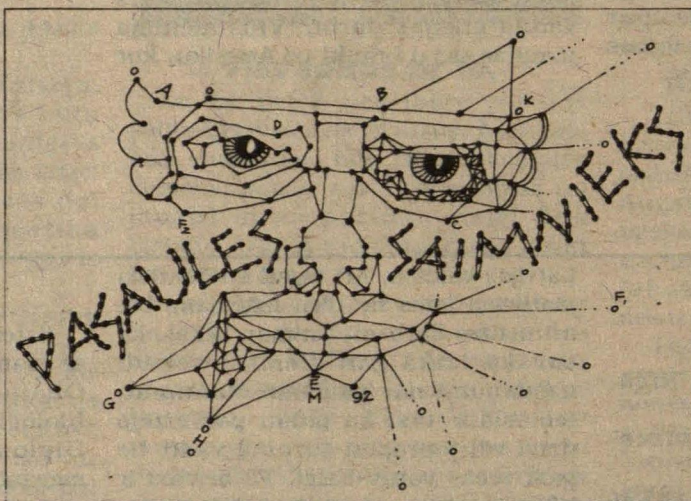
Visuma saimnieks ir bijis un paliks magnētiskais lauks.

ANOTĀCIJA atklājumam "Atoma uzbūve un pasaules gals"

Cilvēka ģenijs, risinot atoma veidošanos un uzbūvi, ar prāta, gara un talanta spēku ir parādījis spējas domāt, saprast, lemt, un ir pavēris tumsas plīvuru titāniskam atklājumam Visuma telpā, aizsniedzot zinātnes kalngalus, kura būtība ir sekojoša.

1. Konstatēts, ka visi mazie debess ķermeņi, griežoties magnētiskajā laukā, magnetizējas, magnētiskais lauks piedod elektroniem griešanos, kustību un paātrinājumu, no elektroniem ar lielu ātrumu veidojas ūdeņradis, deitērijs un tritījs, veidojot kodolspēkus. No ūdeņraža, deitērija un tritīja veidojas visi atomi un palielina izmērus un magnētisko lauku un gaismu maziem debess ķermeņiem.

Matērija veidojas un eksistē tikai

magnētiskajā laukā.

Magnētiskais lauks veidojas tikai kustībā.

2. Konstatēts, ka visi lielle debess ķermeņi samazina griešanās ātrumu un magnētisko lauku. Lielie debess ķermeņi bez griešanās un bez magnētiskā lauka un gaismas ar inerces spēku kustībā pa taisni nokļūst vidē bez magnētiskā lauka ārpus galaktikām un pēkšņi beidz eksistēt, kļūstot par elektroniem ar lielu ātrumu un atbrīvojot kodolspēkus. No elektroniem veidojas jauni atomi, kas palielina mazos debess ķermeņus.

Elektronu griešanās un kustības spēks piedod magnētiskajam laukam griešanos un kustību.

Magnētiskā lauka griešanās un kustības spēks piedod elektroniem

griešanos un kustību.

Spēks, kustība un siltums ir matērijas eksistences forma. Visuma saimnieks ir magnētiskais lauks.

Neizglītotie Senās Tibetas priesteri pirms 2000 gadiem radījuši lādiņu teoriju zinātnē, ko neizglītotie fiziķi arī tagad aizstāvēs.

1. Lādiņu teorija nedod priekšstatu par to, kādi spēki piedod elektroniem griešanos, kustību un paātrinājumu.

2. Lādiņu teorija neatbild, ar kādiem spēkiem ūdeņradis griežas un pārvietojas magnētiskajā laukā, izdalot siltumu.

3. Lādiņu teorija nezina, kādi spēki veido un ārdā atomus uz Zemes un Visuma telpā.

4. Lādiņu teorija nevar izskaidrot, kādi spēki bīda atomus Zemes virzienā un uz austrumiem.

5. Lādiņu teorija nevar izskaidrot, kādi spēki izdala un atbrīvo kodolenerģiju uz Zemes un Visuma telpā.

6. Lādiņu teorija nezina, kādi spēki rada izvirdumus un apakšzemes grūdienus.

7. Lādiņu teorija neatbild uz jautājumu, kādi spēki veido gaismu uz spuldzes, uz volta loka, uz zibens dzirkstīm, uz lidojošiem šķīvīšiem, uz ziemeļblāzmas un Saules.

8. Lādiņu teorija neatbild uz jautājumu, kādi spēki veido gubu mākoņus, pērkona mākoņus, lietus piles, sniega pārslas.

9. Lādiņu teorija nezina, kādi spēki veido ciklonu, kas rada uzliesmojumus un magnētiskās vētras uz Saules.

10. Lādiņu teorija nedod priekšstatu par atoma un molekulu uzbūvi, kā arī par pašu lādiņu uzbūvi, kustību un atšķirību.

Lādiņu teorija nav spējīga izskaidrot spēka, kustības, un siltuma būtību Visumā. Tā pati sevi parādījusi par nepiemērotu un nepieņemamu skolās, augstskolās un Zinātņu Akadēmijā.

Jau 2000 gadu Senā Tibetiešu lādiņu teorija nav nostādījusi fiziku uz zinātniskiem pamatiem un nedod priekšstatu un eksperimentālo izskaidrojumu.

Komunisma balsti atbalsta lādiņu teoriju. Tas apliecina komunistu gara nabadzību.

Gudra cilvēce slikti nedara.

PAREIZA zinātnē kļūdas netaisa.

O. GEREISS
 (536651)

PASMĪTIET PAR SEVI? (TESTS)

Piedāvājam Jums psiholoģisku rotaļu šīsdiēnas vakaram. Atbildiet uz sešiem sekojošiem jautājumiem, pierakstot izvēlētos atbilžu variantus. Saskaitot šiem variantiem atbilstošos punktus, lasiet attiecīgo skaidrojumu par Jūsu attieksmi pret sevi un apkārtējiem. Vai atbilst Istenībai?

1. Par ko Tu domā, kad draugs kavējas uz tikšanos?

- a) Interesanti, kādu gan iemeslu viņš izdomās šoreiz?
- b) Kā var būt tik nesolids!
- c) Kaut es varētu būt tik neprecīzs!
- d) Vienreiz gan viņš jāpāraudzina!

2. Vai Tu pieļauj melus bezizejas situācijā?

- a) Nē, nevaru pat iedomāties tādu nepieciešamību;
- b) kāpēc ne, ja jāizklūst no kļūmīgas situācijas;
- c) protams, ja tas man nāk par labu;
- d) nekad, var taču mani pieķert melos.

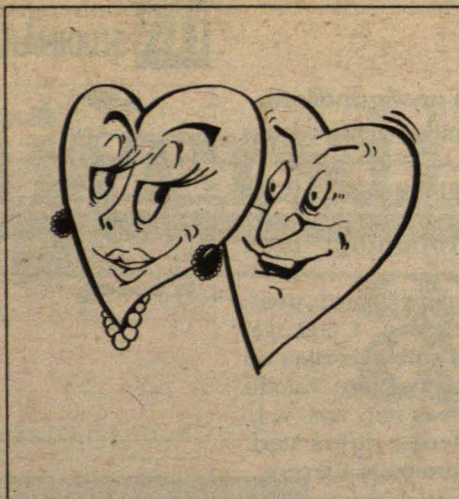
3. Draugi Tev neiesaka tapetes limēt vienatnē. Kas Tevi pārliecinātu, ka viņu padoms ir pareizs?

- a) Pēc pāris minūšu darba saprotu, ka pats netieku galā;
- b) draugi sāk palīdzēt, redzot manu bezcerību;
- c) darbs izrādās grūtāks par iedomāto, bet to iespējams padarīt vienam;
- d) nonāku pie secinājuma, ka darbs nav izdevies un viss jāsāk no sākuma.

4. Kas Tev ienāk prātā, kad agrā rītā pa telefonu Tevi modina pazīstama miegamīce?

- a) Laikam grib kaut ko no manis;
- b) varbūt atgadījies kas ļoti patīkams;
- c) vismaz reizi diēna ir sākusies jautri!
- d) diemžēl laikam viņa nav miegamīce, kā runā visapkārt.

5. Kas var samazināt neatvairāma

apvainojuma sāpīgumu?

- a) Atvainošanās;
- b) "izblāustīšanās";
- c) cits patīkams atgadījums ļauj aizmirst nepatīkamo;
- d) varu izkreatīvi kādam sirdi un saņemt padomu tālākai rīcībai.

6. Pieņemšanā pie draugiem ir triku meistars, kuru citi apbrīno, bet Tevi viņš uztrauc. Kā Tu reaģē?

- a) Izturos vienaldzīgi un neiesaistos kopējā sarunā;
- b) cenšos pierādīt, ka visi triki ir tirākais blefs;
- c) cenšos saprast triku meistara nopietnību;
- d) aizeju prom, jo žēl tērēt laiku tādu muļķību apskatei.

Tagad saskaitiet punktus pēc tabulas:

Jautājums

1 2 3 4 5 6

Atbilde

a	1	8	6	4	12	8
b	8	6	9	1	3	11
c	3	2	12	2	9	2
d	5	4	3	3	6	5

Tagad izlasiet savāktu punktu summai atbilstošo Jūsu personības vērtējumu.

12—22 Tu proti pasmieeties par sevi. Nav lietu vai notikumu, kuri Tev liktos bezcerīgi skumji vai

nopietni. Vēlēšanās pārdzīvot patīkamo ir stiprāka par pārliecību, ka dzīve ir rūpju pilna. Tāpēc nepakļaujies ikdienai, jo tikai tad Tu nezaudēsi vēlēšanos pasmieeties. Tev pietiks spēka un ticības sev, lai izturētu pat nopietnus dzīves triecienus. Fakts, ka esi nopietns, nenozīmē nomāktību.

23—33 Tu proti ne tikai pasmieeties un izturēties ar ironiju pret sevi, bet arī nepieciešamības brīdī mazliet paraudāt. Tu labi "lederies" apkārtējos cilvēkos un nedomā viņus ar garastāvokļa maiņām. Biežāk centies sasmidzināt savus paziņas, kolēģus un draugus. Pateicoties iekšējai stabilitātei, Tu potenciāli kritiskas situācijas novērtē aukstasinīgi un nomierini apkārtējos. Tevi labprāt aicina sabiedrībā, jo zina Tavas spējas likt pasmaidīt pat visdrūmākajiem pesimistiem.

34—44 Tu visus notikumus uztver ļoti nopietni, apkārtējos novērtē kritiski. Sevi Tu izvērtē vēl stingrāk un neciet, ja kāds apšaubā Tavu vērtējumu. Pat drusciņ apbrinas ceļ Tavu pašsajūtu. Viegli secināt, ka Tev nekad neienāks prātā pasmieeties par sevi. Galu galā daudz patīkamāk ir pasmieeties par citiem. Žēl, ka Tu nesaproti— pašironija atvieglo dzīvi. Protams, tādiem smieklīkiem nevajag ievainot, bet gan izlādēt nokaitēto situāciju.

45—55 Esi delikāts un uzmanīgs pret apkārtējiem. Zinot, cik viegli ievainot citu cilvēku, centies vienmēr būt taktisks. Neļaujies pateikt stingrāku vārdu vai ironiski pasmaidīt, ja jūti, ka varētu palikt nesaprasts. Tava delikāta uzvedība ir paš aizsardzības veids. Tu esi pārliecināts: jo mazāk radīsi ienaidniekus, jo mazāk Tev uzbruks. Neaizmirsti: neviens nav pati pilnība. Katrs kļūdās, un tādā situācijā liekas komisks citiem. Kāpēc nevarētu likties smieklīgs arī Tev?

No poļu preses materiāliem tulkojis
HENRIKS DANUSEVIČS

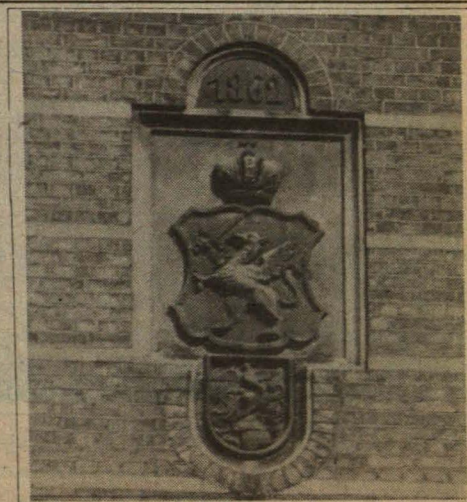
KONKURSS!

Atbildēt uz 2. kārtas jautājumu bijis grūtāk. Pareizo atbildi komentē LU muzeja vadītāja IRĒNA ONDZULE. Attēla centrā otrās no kreisās ir LU rektors MĀRTIŅŠ ŽĪLE 1928. gada 14. maijā Kauņā, tiekoties ar Lietuvas augstskolas rektoru.

Jaunie konkursa jautājumi:

- 1) Kur atrodas attēlā redzamais bareljefs?
- 2) Ko tas simbolizē?
- 3) Ko nozīmē gada skaitlis 1862?

1. kārtas uzvarētāju ARNO LIEPIŅU gaidām "UA" redakcijā 20. oktobri plkst. 12, lai saņemtu balvu.

LATVIJAS UNIVERSITĀTE.
PAVĒLE N°170—v.
92.09.23.

Par valsts valodas prasmes komisijas apstiprināšanu.

Latvijas Universitātes pastāvīgā personāla valsts valodas prasmes pārbaudes organizēšanai PAVĒLU:

1. Apstiprināt valsts valodas prasmes pārbaudes komisiju šādā sastāvā:

Komisijas priekšsēdētājs: LU prorektors, prof. J. Niedrītis;

Komisijas priekšsēdētājs: LU prorektors, prof. R. Kondratovičs, Mācību daļas vadītāja, doc. L. Spruģe, Orientālistikas kat. vad., prof. V. Ivbulis, Tiesību teorijas un politisko zinātņu kat. vad., prof. E. Melkšis, Baltu valodu kat. prof. D. Niņina, Sastatāmās valodniecības kat. vad. v. l., doc. A. Veisbergs, Vakara un neklātienes daļas vad. I. Upacere, Rektora palīgs sociālajos jautājumos M. Klepere;

Sekretāre: D. Beikmane;

Komisija:

Praktiskās latviešu valodas katedras docētāji lekt. A. Rubīna, lekt. R. Bormane, lekt. H. Mihailovskis, asist. I. Līsmāne, asist. M. Klimanova, asist. A. Svarinska, asist. A. Blūma, asist. J. Ruža, asist. I. Skulte, asist. P. Ūdris, asist. O. Masļanska, doc. I. Jonāne, doc. A. Stelle;

Pedagoģijas fakultātes docētāji lekt. L. Jurgīte, lekt. I. Kriševica, lekt. L. Papule;

Svešvalodu fakultātes docētājs lekt. A. Šalme;

"Universitātes Avīzes" redaktore I. Brinkmane;

Fakultāšu pārstāvji: Filoloģijas fak. lekt. O. Skudra, LU Zinātniskās bibliotēkas direktors A. Lācis, Svešvalodu kat. (Ekonomikas fak.) doc. H. Šulca, Vēstures un filozofijas fak. doc. L. Malahovska, Bioloģijas fak. doc. V. Egle, Ekonomikas fak. doc. I. Ciemiņa, prof. R. Garleja, Svešvalodu fak. doc. A. Veisbergs, Fizika un matemātikas fak. prof. B. Rolovs, Pedagoģijas fak. lekt. L. Papule;

Pašvaldības pārstāvis, Latgales filiāle, lekt. P. Ančupāns.

3. Uzdot turpināt veikt metodisko darbu Praktiskās latviešu valodas katedrai, lai nodrošinātu valsts valodas prasmes pārbaudi.

4. Uzdot Praktiskās latviešu valodas katedrai organizēt konsultācijas valsts valodas prasmes pārbaudes jautājumos.

5. Uzdot Praktiskās latviešu valodas katedrai (vad. doc. A. Stellei) nodrošināt valsts valodas pārbaudes komisiju sastādīšanu piecu cilvēku sastāvā konkrētajos pārbaudes datumos, paredzot attiecīgo fakultāšu un citu struktūrvienību, kā arī pašvaldības pārstāvju, piedalīšanos.

6. Valsts valodas prasmes pārbaudes komisijas sastāvu pārbaudes dienā ar rīkojumu apstiprina komisijas priekšsēdētājs, profesors J. Niedrītis.

7. Līdz šī gada 25. septembrim informēt LU (dienas, vakara, neklātienes) studentus, ka 1992./93. akadēmiskajā gadā LU beigšanas dokumentu saņems studenti, kuriem valsts valodas zināšanas atbilst valsts valodas prasmes pārbaudes vidējam prasību līmenim.

8. Uzdot Praktiskās latviešu valodas katedrai nodrošināt Latvijas Universitātes krievu apmācības valodas plūsmas 4. kursu studentu valsts valodas prasmes pārbaudi 1992./93. māc. gada 1. semestri atbilstoši valsts valodas prasmes 2. pakāpei.

9. Beidzot 1992./93. māc. gadu, par sekmīgiem uzskatīt tos krievu apmācības valodas plūsmas 4. kursa studentus, kas sekmīgi nokārtojuši valsts valodas pārbaudi.

10. Iestājoties maģistratūrā un doktorantūrā, latviešu valoda ir jāprož atbilstoši valsts valodas prasmes pārbaudes vidējam prasību līmenim.

Rektors J. ZAKIS

Universitātes Avīze
UA SLUDINĀJUMI

Studentes — māmiņas

(ar bērniem līdz 3 gadiem)

Pilsētas transporta mēnešbiļešu kasēs Brīvības ielā 8.00-13.00 14.00-16.00 uzrādot māmiņas apliecību jūs varat iegādāties

**LĒTĀKAS
MĒNEŠBIĻETES**

Tramvajs, trolejbuss, autobuss —
cena 108. rbļ..

UZMANĪBU!

Latvijas Universitātē, Raiņa bulvārī 19, 54. telpā (pie garderobes) atvērta APTIEKAS KIOSKS, kuru apgādā Šveices firma MEPHA Ltd un Latvijas firma MEDINTRADE Co Ltd. Kopfirmā strādā pieci mediķi un farmaceiti, ir iespēja iegādāties zāles, kuras ražo tikai firma MEPHA. Firmas MEDINTRADE direktore A. Vitola labprāt uzklausi jūsu vērmes un ieteikumus! Rakstiski tie iesniedzami aptiekas kioskā vai "Universitātes Avīzes" redakcijā Raiņa bulvārī 19, 8. istabā.

AICINĀM TEVI,

student — kurzemniek,
student — latgaliel,
student — zemgaliel,
student — vidzemniek!

ARĪ TEVI,

studente — kurzemniece,
studente — latgalielie,
studente — zemgalielie,
studente — vidzemniece!

MĒS — LU deju folkloras kopa DANDARĪ
MĀKAM, MĀCĀMIES, MĀCĀM

Kurzemes,
Latgales,
Zemgales,
Vidzemes

DEJAS

ARĪ TU VARI MĀCĪTIES!

ARĪ TU MĀCESI!

ARĪ TU VĀRĒSI MĀCĪT!

Mūsu mēģinājumi notiek pirmdienās un ceturtdienās
18.30 — 21.30 Filoloģijas un Svešvalodu fakultātes ēkā,
Visvalža ielā 4^a, 4. stāva zālē.

«Universitātes Avīze»

Redaktore: Ilze BRINKMANE

Redakcijas sastāvs: Māra SADOVSKA, Jolanta APINE, Māris VITOLS, Inese VOIKA

Tekstu rediģē: Ginta LUKŠEVICA, Inta JANSONE

Tekstu ievada: Ilze JOZEPA, Ilze STĪKĀNE, Evija GAILĪTE

Ar datoru «Macintosh SE» tekstu saliek Mārtiņš KEMME

Komercjautājumus kārtō: Jānis VAITS

Numurā izmantotā Ērikas MĀLDERES zīmējumi.

Adrese: Raiņa bulv. 19, 8. telpa, Rīga, LV-1098 Tālrunis: 222944

«UA» iespiesta akciju sabiedrībā «DIVI» Jelgavā, Raiņa ielā

Šeit pat arī «UA» Nr. 9/10

Reģistrācijas apliecības Nr. 535

Laikraksts iznāk divas reizes mēnesī.

Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz «UA» obligāta.
Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu autoru viedokli.